

INSTANT H A O S

Fil Hajn

verzija 1.3 1992-1997.

Ova knjiga je posvećena:

Hidrinim Zubima; gde god da padnu, šta god da izraste.

Autor se zahvaljuje sledećim ljudima:

Čarli Bruster (Charly Brewster), Dejv Li (Dave Lee), Hanibal Kanibal (Hannibal The Cannibal), Jan Rid (Ian Read), Keli Stendiš (Kelly Standish), MC Meduza (Medusa) Prins Prens (Prince Prance) i Frater Rimarkabl (Remarkable)

Sjajni crteži i grafika Natanijel Haris (Nathaniel Harris)

Naslov originala: "Oven-ready Chaos"

Autor: Fil Hajn (Phil Hine)

Srpska verzija 2001.

Prevod i obrada: Agabej

Zahvaljujemo autoru na dozvoli da ovaj prevod objavimo na internetu.

Ovu knjigu je originalno objavio *Chaos International Publications* u ograničenom izdanju od 300 primeraka, 1992, pod naslovom "Kondenzovani Haos" (Condensed Chaos). Ova internet verzija ima drugačiji naslov, da ne izazove nepotrebnu zbrku u odnosu na knjigu "Kondenzovani Haos", objavljenu od strane *New Falcon Publications*, 1995. Sadrži dva dodatna eseja u odnosu na knjigu.

Sadržaj

<i>Šta je Magika?</i>	5
<i>Šta je Magika Haosa?</i>	7
<i>Principi Magike Haosa</i>	14
<i>Beskonačna Raznovrsnost</i>	17
<i>Živela Diskordija!</i>	23
<i>Diskordijanski Ritual Otvaranja</i>	26
<i>Spiralni Pentagrami</i>	28
<i>Magika Sigila</i>	31
<i>Verovanje - Ključ Magike</i>	35
<i>Osnovna Uputstva</i>	41
<i>Zaključci</i>	47

Dodaci

<i>Mesta Preloma</i>	50
<i>Urlikanje</i>	55
<i>Tehnička Ekstaza</i>	59
<i>Preporučena literatura</i>	67

HAOS

**Ništa nije Istinito,
Sve je Dozvoljeno.**

Šta je Magika?

Šta je Magika? Nekoliko definicija mi se vrzma po glavi, ali ni jedna nije potpuna. Svet je magičan; možemo to da osetimo kada se popnemo na planinu i pogledamo pejzaž ispod nas, ili u tihom zadovoljstvu na kraju jednog od onih dana kada nam je sve išlo za rukom. Magika je kapija kroz koju ulazimo u misteriju, divljinu i imanenciju.

Živimo u svetu koji se nalazi pod širokim i reklo bi se sveobuhvatnim sistemima društvene i lične kontrole koji nas neprekidno hrane lažima da je svako od nas sam, bespomoćan, bez mogućnosti da napravi promenu. Magika označava promenu. Promenu stanja, koja nam omogućava da težimo životu u skladu sa rastućim osećajem lične odgovornosti; da možemo da činimo promene oko nas ako poželimo; da nismo bespomoćni točkići u mašineriji univerzuma. Svi činovi ličnog / kolektivnog oslobođenja su magički činovi. Magika nas vodi u radost i ekstazu; u uvid i razumevanje; u sopstvenu promenu i promenu sveta u kome učestvujemo. Kroz magiku možemo početi da istražujemo mogućnosti slobode.

Zvuči jednostavno? Ali ne, magika je postala zakukuljena teškim rečima, zbrkom tehničkih pojmova koji isključuju neupućene, koristeći ljubiteljima "naučnog" žargona da opravdaju pretvaranje svog rada u nešto samobitno i

pompezno. Kreirani su apstraktni spiritualni prostori, usred kojih se uzdižu vavilonske lego konstrukcije "unutrašnjih ravni", spiritualnih hijerarhija i "okultnih istina" koje zaboravljaju da je svet oko nas magičan. Misterija je zagubljena. Tražimo "tajno znanje" kroz mrtve jezike i stare grobnice, ignorišući misteriju života svuda oko nas. Zato, zaboravite za sada šta ste pročitali o spiritualnom prosvetljenju, kako se postaje Mag 99. stepena i kako se impresioniraju prijatelji visokoparnim trućanjima. Magika je iznenađujuće jednostavna. Šta ona može da ponudi?

1. Sredstvo za oslobađanje od stavova i ograničenja s kojima ste podizani, i koji određuju granice onoga što možete da postanete.
2. Način da ispitajte svoj život i potražite, razumete i promenite ponašanje, kao i emocionalne i misaone obrasce koji ometaju učenje i razvoj.
3. Povećanje samopouzdanja i lične harizme.
4. Proširenje sopstvenog shvatanja šta je sve moguće kad se usredsredite na to.
5. Razvoj ličnih sposobnosti, veština i shvatanja – što više gledamo svet, jasnije nam je da je živ.
6. Zabavu. U Magici treba uživati.
7. Izazivanje promene – u skladu sa voljom.

Magika može sve ovo, i više. To je pristup životu koji počinje od osnovnih premisa – šta mi je potrebno da preživim? – kako želim da živim? – ko hoću da budem? – i zatim daje skup načelnih oružja i tehnika za postizanje tih ciljeva. Magika Haosa (Haotika) je jedan od mnogih načina "činjenja magike" i ova knjižica je sažet uvod u haotički pristup.

Šta je Magika Haosa?

Šta je Magika Haosa? Dobro pitanje. Otkad se pojavila na magičkoj sceni kasnih sedamdesetih, izazvala je mnogobrojne polemike o tome šta je ona zapravo, šta nije i ko je "pravilno" izvodi – okultisti obožavaju ovakve besmislene rasprave. Bilo bi primamljivo upustiti se sada u dugačku diskusiju o istoriji magike, ali ću se umesto toga ograničiti na opštu konstataciju da je, pre nego što je Haos urlajući utrčao na scenu, dominantni pristup "činjenju magike" (i još uvek je, u velikoj meri) bio "sistemski" pristup.

Dakle, šta je magički sistem? Magički sistemi kombinuju praktične vežbe za izazivanje promena sa verovanjima, stavovima, konceptualnim modelom univerzuma (ili više modela), etikom i još pokojom stvari pride. Primeri ovakvih sistema su Kabala, razne Vikanske tradicije, magički sistem Zlatne Zore sa svojim stepenima, odorama, motoima itd, kao i danas narastajući broj raznih zapadnih verzija šamanističkih staza. Prema većini magičkih sistema, pre nego što možete i da počnete da mašete svojim čarobnim štapom ili skakućete na glavi dok ne dostignete prosvetljenje, morate da posvetite dosta vremena izučavanju verovanja povezanih sa sistemom, učenju njegovih "smem / ne smem" pravila, bubanju napamet lista simbola i korespondencija, načinu ophođenja prema kolegama magovima i, u ekstremnim slučajevima, načinu odevanja, hodanja i žvakanja žvake u isto vreme. Čemu sve

Fil Hajn

ovo? Pa, magika je, kao i neke velike religijske poruke, u osnovi jednostavna, ali podložna procesu u kome jednostavne ideje postaju izuzetno komplikovana verovanja koja vas odvlače sve dalje od činjenja bilo kakve magike. Vratite se unazad kroz vreme negde u paleolit i pronaći ćete šamana kako zjapi u vizije izazvane pokislim parčetom pečurke. Pretrčite par milenijuma unapred i naći ćete "magički sistem" koji se sastoji od nekoliko stotina hiljada reči, opskurnih dijagrama i dodataka i koji na nekom mestu verovatno kaže da su droge "no-no".

Rođenje Haotike zbilo se negde kasnih sedamdesetih, otprilike u vreme kada je pank bljuvao na muzičku industriju, a matematičari, fizičari i ekonomisti počinjali Teoriju Haosa da uzimaju za ozbiljno. Dva imena najviše vezivana za rođenje Haotike su Piter Kerol (Peter Carroll) i Rej Šervin (Ray Sherwin), mada su i drugi vrebali iz prikrajka, npr. "Stouk Njuington Sorserers" (Stoke Newington Sorcerers – SNS), koji su kasnije bili upleteni u prva komešanja pank pokreta.

Neke od ranih radova Pita Kerola o Haosu izdao je "Nju Ekvinoks" (The New Equinox) Reja Šervina i u njemu se pojavljuju prvi oglasi koji objavljuju nastanak magičkog reda Iluminata Tanaterosa (Illuminates of Thanateros – IOT). Interesantno je da nema pomena termina "haos" u najranijim verzijama IOT materijala.

Šervinov "Morton Pres" (Morton Press) zatim izdaje Kerolov "Liber Null", kao i "Knjigu Rezultata" (The Book of Results) samog Šervina, koji tumače veoma praktičan metod "Sigilizacije", koji je razvio Ostin Osman Sper (Austin Osman Spare), a koji je postao jedna od retkih ključnih tehnika vezanih za Haotiku.

Rani razvoj Haotike karakterisala je labava mreža neformalnih grupa koje su se skupile da eksperimentišu mogućnostima nove struje. Po zatvaranju "Nju Ekvinoksa", "deca haosa" su saopštavala svoje rezultate i jeresi na stranicama novog magazina Krisa Braja (Chris Bray) – "Totova Lampa" (The Lamp of Thoth). Prvim knjigama o Haosu pridružile su se dve kasete - "Koncept Haosa" (The Chaos Concept), koja je razmatrala osnove Magike Haosa, i "Haokomora" (The Chaochamber), naučno fantastični magički rad koji je kombinovao elemente "Zvezdanih Staza" (Star Trek), Majkla Murkoka (Michael Moorcock) i H. G. Velsa (Wells). Brajev "Sorserers Aprentis Pres" (Sorcerer's Apprentice Press) ponovo izdaje "Liber Null", "Knjigu Rezultata" i dve nove knjige - "Psihonaut" (Psychonaut) Pita Kerola i "Teatar Magike" (The Theatre of Magic) Reja Šervina. Ovo, zajedno sa člancima iz rastućeg haotičkog opusa IOT-a, privlači sve više ljudi ka eksperimentisanju novim pristupom. Zahvaljujući naporima Ralfa Tegtmejera (Ralph Tegtmeier), haotički pristup privlači pažnju i u kontinentalnoj Evropi.

Osnovna poruka Haotike kaže da je suština magike u njenom činjenju – da, kao i kod seksa, nikakva količina teoretisanja i razmišljanja ne može da zameni lično iskustvo. Kerolov "Liber Null" je, dakle, predstavio голу osnovu magičkih tehnika koje se mogu upotrebiti da izazovu promene nečijeg stanja. "Liber Null" je bio usredsređen na tehnike, govoreći da su sami metodi magike u osnovi isti u različitim sistemima, bez obzira na razliku u simbolima, verovanjima i dogmama. Koje simbole ćete upotrebiti je pitanje izbora, a tkanje verovanja koje ih okružuje je samo sredstvo za postizanje određenog cilja, ne i cilj sam po sebi (o tome više kasnije).

Važan uticaj na razvoj Haotike je imalo pisanje Roberta Antona Vilsona (Robert Anton Wilson) i bliske mu ekipe,

naročito Diskordijansko Društvo (Discordian Society) koje je poštovalo Eris, grčku boginju Haosa. Diskordijanci ("Neusklađenici") su istakli da humor, šale i uopšte veselost upadljivo nedostaju magici, koja ima tendenciju da postane veoma "ozbiljna i samobitna". Postojala je (i do određene mere postoji i dalje) tendencija kod okultista da misle o sebi kao o iniciranoj "eliti", nasuprot ostatku čovečanstva.

Za razliku od većine magičkih sistema koji su bazirani na mitološkim ili istorijskim odrednicama (kao što su Atlantida, Lemurija, Albion itd.), Haotika je slobodno pozajmljivala iz naučne fantastike, kvantne fizike i svega ostalog što je njenim sledbenicima odgovaralo. Radije nego da se bavi obnavljanjem i održavanjem tradicija koje vezuju sa prošlošću (i davno izgubljenom slavom), Haotika je pristup koji omogućava pojedincu da koristi sve što misli da je pogodno kao privremeno verovanje ili sistem simbola. Bitan je rezultat koji se dobija, ne "autentičnost" korišćenog sistema. Haotika, dakle, nije sistem – ona upotrebljava različite sisteme i ohrabruje svoje pristalice da razvijaju sopstvene, dajući magici postmodernistički prizvuk.

Očekivano, Haotika je počela da dobija "mračnu" reputaciju. Tri su razloga za to: prvo, njen izmešani "uradi sam" pristup magici je odbojno dočekan od strane "tradicionalističkih" škola; drugo, mnogi ljudi su povezivali kaos sa "anarhijom" i drugim negativnim asocijacijama; i treće, neke haotičke publikacije su proglašavane za "bogohulne, mračne i opasne", na način na koji to nisu bile, što se opet pokazalo kao veoma privlačno za tipove kojima je potrebno da nahrane ego.

Sredina osamdesetih donela je "drugi talas" Haotičke Struje. 1985. su izdati "Glavni rituali Haosa" (The Cardinal Rites of Chaos), pisca pod pseudonimom Paula Pagani, koji su doneli

pregled niza rituala kako ih je izvodio jorkširski "Krug Haosa" (Circle of Chaos). Na žalost, do tada je rana saradnja zastupnika Haosa prerasla u pravne i literarne prepirke, pa čak i magičke bitke. Za neke je Haotika značila puno novca, dok su drugi shvatili da treba da čuvaju "poziciju" nosioca titule glasnogovornika pokreta. Veran svojoj prirodi, Haos se rasparčao i počeo ponovo da se razvija u različitim smerovima. Pojavila su se tri časopisa koji su nastavili haotičku diskusiju – "Haos Internešnal" (Chaos International), "Noks" (Nox) i "Haos" Džoela Biroka (Joel Birroco's Chaos).

"Haos Internešnal" je formiran na bazi umrežavanja, posebno ideje da uredništvo menja ruke sa svakim brojem. U principu dobra ideja, koja je donela praktične probleme, kao što su promene adresa, nemogućnost nabavke starih brojeva, i značila da je svaki broj morao da se bukvalno sam isplati. "Haos Internešnal" je preživio pet promena urednika, posle čega je dopao u ruke Janu Ridu (Ian Read), koji ga od tada izdaje. Danas je ovaj časopis sazeo u jedan od najboljih magazina inovativnih magičkih ideja.

"Noks" se iznedrio iz divljina Južnog Jorkšira i ponudio mešavinu Haotike, Staze Leve Ruke i Telemitskog eksperimentisanja, što se pretvorilo u jedan od najboljih časopisa o eksperimentalnoj magici sa velikim brojem izvora. Od svojih početaka, prerastao je od fanzina A5 formata u veličinu meko koričene knjige.

"Haos" Džoela Biroka uveo je Situacionističku perspektivu u haotičku diskusiju, predvideo glamur haoizma, kako se eksperimentisanje neizbežno pretvaralo u modni detalj, i produžio otkrivajući razne magičke "vođe" i nemilosrdno ih secirajući žarom čete grčkih cinika.

Fil Hajn

Diskusija o napredovanju haotičke struje besnela je kroz ove magazine i prethodno spomenutu "Totovu Lampu". Rasprava započeta u jednom časopisu razlivala se na druge, uz zauzimanje strana kako su se jedni svrstavali uz druge, mada se slaganje sa Birokovim ikonoklastičkim stanovištem o Haosu pokazalo kao taktička greška, jer je on hranio ega svojih "saveznika" samo da bi ih kasnije bez pardona sasekao.

Osamdesetšeste "S.A. Pres" (S.A. Press) izdao je "Grimoar Haos Magike" (Grimoire of Chaos Magic) Džulijana Vajlda (Julian Wilde), prvu knjigu o Haotici van Šervin / Kerol krugova. Uprkos oštrim kritikama drugih haotičkih frakcija, g. Vajld se nikad nije pojavio da objasni svoje ideje, niti se o njemu mnogo čulo od tada. Grimoar se radikalno razlikovao od drugih pristupa Haosu, naročito izjavom da Haotika predstavlja sama po sebi Sistem. Grimoar je sledila traka pod nazivom "Haosfera" (Chaosphere) i zatim još jedna knjiga - "Apogeton" (The Apogeton) Alana Tikvila (Alawn Thickwill) koja je reklamirana kao "priručnik Haosa", mada je sama imala mali broj referenci na Haotiku. Nijedno od ovih izdanja nije dobro primljeno među drugim haotičkim frakcijama i ovaj treći talas razvoja Haosa odjekivao je od glasova zajedljivosti, zvuka šibica u štampi i zakulisnih prepirki.

Krajem osamdesetsedme, jedna od neobičnijih haotičkih grupa, Linkoln Red Neuromansera (Lincoln Order Of Neuromancers – L.O.O.N.) najavila je "smrt" Haotike, izjavljujući u svojoj besplatnoj "cirkularnoj knjizi" pod nazivom "Apikorsus":

"Haotika je već mrtva i jedina diskusija se vodi među lešinarima o tome ko će dobiti veću kosku".

Istu izjavu dao je i Stiven Senit (Stephen Sennitt), urednik "Noks" magazina. U perspektivi, pre bi se reklo da je dugogodišnja ljuta diskusija oko Haotike postala dosadna, nego da je sama Haotika umrla – došlo se do tačke kada je konstruktivna kritika prerasla u običnu svađu. Možda su se neki Haotičari protresli i zapitali oko čega je uopšte nastala cela galama. U ovo vreme, Pit Kerol je počeo da transformiše IOT u "Pakt", osnivajući hramove u Velikoj Britaniji, Americi i Evropi. Na IOT se gleda kao na Red za "ozbiljne" Haotike, kao što postoji OTO za "ozbiljne" Telemite. U vreme pisanja ovoga, IOT Pakt ima aktivne hramove u Velikoj Britaniji, Evropi i Americi i nasuprot naizgled hijerarhijskoj strukturi opisanoj u Kerolovoj novoj knjizi "Liber Kaos / Psihonomikon" (Liber Khaos / The Psychonomicon), reklo bi se da ima puno prostora za novi rast i eksperimentisanje u okviru njihove labave strukture. Pošto smo pogledali razvoj Haotike, možemo da se okrenemo dubljem opisu njenih principa.

Principi Magike Haosa

Dok se magički sistemi obično baziraju na modelu ili mapi duhovnog / fizičkog univerzuma, kao što je Drvo Života (koje se smatra glifom Kosmosa), Haotika se zasniva na svega nekoliko osnovnih principa koji označavaju njen pristup magici (a koji ipak nisu univerzalne aksiome, pa im slobodno zamenite mesta po nahodjenju):

1. *Izbegavanje Dogmatizma.* Haotičari se trude da izbegnu padanje u dogmu (osim ako njeno izražavanje nije deo sistema verovanja koji trenutno koriste). Diskordijanci koriste "Katme"* kao što je "Mi Diskordijanci se moramo skupiti na različite strane!". Tako Haotičari smatraju da mogu da menjaju mišljenje, protivreče samima sebi i smišljaju dokaze koji su naizmenično mogući i nemogući. Već je ukazano da ulažemo mnogo vremena da dokažemo da smo u pravu. Šta fali da ponekad budemo u krivu?

2. *Lično iskustvo je presudno.* Drugim rečima, ne uzimajte zdravo za gotovo da je nešto tako-i-tako, proverite sami. Magiku su dovoljno upropastili "teoretičari foteljaši" koji su ovekovečili mitove i zastarele informacije iz čiste lenjosti ove ili one vrste. Ponekad je zanimljivo postavljati nezgodna

* Igra reči – **katma** od cat-ma (cat=mačka), za razliku od **dogma**, dog-ma (dog=pas)

pitanja tek da se vidi šta će samoproklamovani stručnjaci da odgovore. Neki će pustiti reku verbalne dijareje radije nego da priznaju da nemaju odgovor, dok će pravi adept verovatno reći "Nemam pojma". Prilično rano su Haotičari došli do zapanjujućeg otkrića da, kada jednom skinete naslage dogme, ličnih verovanja, stavova i anegdota sa bilo koje tehnike praktične magike, ona može biti sasvim jednostavno opisana.

3. *Tehničko savršenstvo*. Jedna od ranih zabluda o Haotici je bila da ona daje praktičarima dozvolu da rade šta god požele i tako postanu nemarni (ili još gore, aljkavi) u proceni sopstvenog rada, analizi, itd. Nije tako. Haotički pristup je uvek tražio rigorozno samoprocenjivanje i analizu, isticao vežbanje tehnika kojima eksperimentišete dok ne dobijete željene rezultate. Učenje "činjenja" magike zahteva da razvijete niz veština i sposobnosti i ako ćete već da se upuštate u sve ove čudne stvari, zašto da to ne činite najbolje što možete?

4. *Razuslovljavanje*. Haotička paradigma predlaže da jedan od prvih zadataka budućeg magičara bude potpuno razuslovljavanje od matrice verovanja, stavova i fikcija o sebi, društvu i svetu. Naš ego je izmišljotina stabilnog sopstva koje se održava ponavljajući razlike o tome "šta jesam / nisam", "šta volim / ne volim", verovanjima o sopstvenoj politici, religiji, polnim naklonostima, stepenu slobodne volje, rasi, supkulturi, itd. – sve ovo pomaže održavanju stabilne svesti o sopstvu, dok mali načini na koje se odupiremo ovoj stabilnosti omogućavaju da se osećamo kao jedinstvene individue. Koristeći vežbe razuslovljavanja, možemo da počnemo da širimo pukotine u našoj dogovornoj realnosti, što bi trebalo da nam omogući da budemo manje vezani za naša verovanja i egofikcije, i time sposobniji da ih odbacimo ili izmenimo kad je potrebno.

5. *Raznovrsni pristupi.* Kao što je ranije pomenuto, tradicionalni pristupi magici uključuju izbor određenog sistema i zadržavanje na njemu. Haotički pogled, ako ništa drugo, ohrabruje eklektički pristup razvoju, i Haotičari su slobodni da izaberu koji god postojeći magički sistem, teme iz literature, televizije, religije, kultova, parapsihologije itd. Ovo znači da ako priupitate dva Haotičara šta rade u bilo kom trenutku, teško da ćete naći ikakav konsenzus oko pristupa. Ovo čini Haos teškim za precizno određivanje, što opet brine one koji traže jasno označen pristup magici.

6. *Gnoza.* Jedan od ključeva ka magičkoj veštini je sposobnost ulaženja u alternativna stanja svesti po volji. Obično težimo da povučemo jasnu crtu između "obične svesti" i "izmenjenih stanja", dok se ustvari sve vreme krećemo između različitih stanja svesti – kao što su sanjarenja, "autopilot" (kada vršimo radnje bez razmišljanja) i razni nivoi pažnje. Međutim, što se magike tiče, voljni ulazak u intenzivno izmenjena stanja svesti može se podeliti na dva pola "psihološke gnoze" – Inhibitorna (umrtvljujuća) stanja i Ekscitatorna (uzbuđujuća) stanja. Prvo uključuje fizički pasivne tehnike kao što su meditacija, joga, divinacija, kontemplacija i čulna deprivacija* a drugo pevanje, bubnjanje, ples, emocionalno i seksualno uzbuđenje.

* tehnika isključivanja čula

Beskonačna raznovrsnost, beskonačne kombinacije

Kao što sam ranije rekao, jedna od karakteristika Haotičkog pristupa je raznovrsnost magičkih sistema među kojima praktikant može da se kreće, umesto da se drži jednog. Postoji, naravno, mnogo različitih pristupa upotrebi sistema u okviru haotičkog korpusa i ja ću prikazati neke od njih.

Uradi sam

Drugim rečima, stvorite svoj sistem, kao što je Ostin Osman Sper uradio. Stvaranje vašeg sopstvenog, funkcionalnog magičkog sistema je dobra vežba, a na vama je da li ćete navesti nekog drugog da radi po njemu. S druge strane, novi magički sistemi povremeno imaju komercijalnu vrednost. Knjiga o sistemu = nekoliko dobrih ideja, zatim naravno napišete nastavak u kome razvijate originalnu ideju, pa onda možete da probate sa pratećim tarot špilom, videom, kasetama, zbirkama lego-kockica itd. Smišljanje sopstvenih (uglavnom) originalnih stvari je bolje (bar sa haotičke tačke gledišta) nego upražnjavanje tuđih rituala i stalno praćenje tuđih ideja. Uraditi nešto inovativno (naročito ako ne znate nikoga drugog ko je to probao) je odlično za podizanje samopouzdanja. Sećam se kad sam, pre puno godina, radeći ritual pomislio "Hej, nacrtao sam sve pentagrame pogrešno za ovo i – ništa se

Fil Hajn

nije pobunilo" – bar ništa gadno nije iskočilo iz parketa (za sada!).

Metasistemi

Danas postoji jaka težnja ka pokušaju kreiranja metasistema – to jest sistema u koje može da se ubaci sve i svašta i koji mogu da objasne, vremenom, sve što treba objasniti. Tako vidimo pokušaje spajanja runa sa tarotom, stavljanja bukvalno svega na Drvo Života i puno teoretisanja / tripovanja (obrisati po nahodanju). Nema ništa lošeg u ovome - opet - to može da bude korisna vežba. Može da bude i zabavno, naročito ako izmislite prihvatljivo objašnjenje za nešto bazirano na izmišljenim ili sumnjivim "činjenicama" i gomila ljudi kaže "Hej, to je zaista neverovatno" (pre par godina jedan okultni autor je izdao verziju Lavkraftovog Nekronomikona koja je dobro zvučala, ali je naravno bila lažna; dobio je gomilu pisama od ljudi koji su izveli rituale i želeli da popričaju o rezultatima). Ovo je takođe važno kada gledamo na "verovanje" kao magičko sredstvo, a o tome kasnije.

Lično, volim da upotrebljavam puno različitih sistema, i to kako mi odgovara. Volim da šetam između "uradi sam", Kabale, Tantre, Ktulu (Cthulhu) mitosa, Šamanizma i bilo čega drugog što mi se čini odgovarajućim u određeno vreme. Vredi se udubiti u sistem, tako da postanete više-manje kompetentni (i samouvereni) u njemu, a magičari smatraju da, kada ste jednom postali kompetentni u jednom sistemu, lakše je uhvatiti se u koštac sa ostalima. Ako ste dovoljno iskusni sa Enohijanom, na primer, ne bi trebalo da imate teškoća sa Runama.

Haos nauka

Neki Haotičari teže upotrebi naučnih analogija / metafora u svom radu. To je u redu - uostalom nauka prodaje sve - od igle do lokomotive - ako nešto može da se predstavi kao naučno potkovoano, više ljudi će ga prihvatiti, naročito kompjuteraši, studenti fizike itd. Sve to pomaže u stvaranju "rezervoara verovanja". Ne mora da bude u pitanju "tvrda" nauka – i pseudonauka funkcioniše, kao što pokazuju Nju Ejdz knjige koje tvrde da kristali skladište energiju "baš kao i kompjuterski čipovi". Ne pokušavam da budem izbirljiv (dobro, samo malo), već isto tako, pošto je najbitniji faktor verovanja, možete da izaberete astrologiju, alhemiju, Teozofiju ili šta god vam se dopada, dokle god to smatrate koherentnim i korisnim. Samo zato što ste "naučni" ne znači da istovremeno morate da budete ozbiljni.

Haos ludiranje

Diskordijanci su ukazali da su na dugoj listi dualizama koje okultisti vole da upotrebljavaju, suprotnosti humora / ozbiljnosti izostavljene. Humor je važan u magici. Kao što je Dženet Klif (Janet Cliff) jednom rekla, mi smo isuviše važni da bismo se uzeli za ozbiljno. Neki članovi IOT Pakta, na primer, koriste Smeh kao oblik isterivanja, a naravno ništa kao humor ne izduvava pompezna, nabeđena okultna klepetala, na koja nailazimo s vremena na vreme. VAŽNO: rituali mogu biti blesavi i ništa manje efikasni od onih pri kojima ste mrtvi ozbiljni. Magika je zabavna – zašto bismo se inače njome bavili?

Modeli Magike

Način na koji se magika generalno shvata menja se sa opštom promenom paradigme – načina razmišljanja. Do skoro (u širem istorijskom smislu), praktikanti magike bili su pretplaćeni na "spiritualni" model magike, što je u osnovi značilo da je Onostrano stvarno i ispunjeno panteonima različitih bića – elementala, demona, anđela, boginja, bogova itd. Zadatak magičara ili šamana je bio da razvije (ili nasledi) putnu mapu Onostranog – da zna prečice i stekne par prijatelja (ili kontaktira rođake) na drugoj strani. Kada je to uradio, trebalo je da komunicira s njima na dati način, da bi ih naveo da izvrše njegovu volju. Tako popovi mole, šamani trpaju svete pečurke u usta da bi se sreli sa svojim precima, dok demonolozi potčinjavaju bića preteći im delovima Starog Zaveta.

U 18. veku, sa razvojem nauke, na zapadu se pojavila ideja "animalnog magnetizma", kao prva manifestacija "energetskog" modela magike. Ovaj model stavlja naglasak na postojanje "suptilnih energija", kojima se može manipulirati raznim tehnikama. Zatim dolazi Bulver Liton (Bulwer Lytton) i njegova ideja o "vril" energiji, Elifas Levi (Eliphas Levi) i astralna svetlost, medijumi i ektoplazma, zapadnjačke popularizovane priče o prani, čakrama i kundalini i na kraju Rajhova (Wilhelm Reich) orgonska energija*.

Sledeći stadijum dolazi sa popularizacijom psihologije, najviše zahvaljujući psihoanalitičkim hirovima Frojda, Junga i ekipe.

* Ova napomena preskače prastare energetske sisteme, kao što je Indijska 'prana', Kineski 'Chi', i gomila raznih sličnih stvari u mnogim šamanističkim sistemima, koji se u stvari većinom nalaze na liniji između spiritualnog i energetskog modela (*prim. prev.*)

Tokom ove faze, Onostrano je postalo "Unutrašnji svet", demoni su prebačeni u nesvesni um, a Skriveni Gospodari otkriveni kao manifestacije "Višeg Sopstva". Kasniji predstavnici ovog modela pretočili su Tarot karte iz magičko-divinacijskog sistema u sredstva ličnog preobražaja, kao što su bogovi / boginje od "stvarnih" bića postali psihološki simboli ili arhetipovi.

Trenutno popularna paradigma je "kibernetiski" model, kako postajemo informaciona kultura. Ovaj model kaže da je univerzum, nasuprot izgledu, stohastičke (probabilističke) prirode. Magika je niz tehnika za podizanje neurološke oluje u mozgu koja donosi mikroskopske fluktuacije u univerzumu, a koje najzad dovode do makroskopskih promena – u skladu sa magičarevom namerom. Vidi pod "Haos nauka", "Leptirov efekat" itd. Drugo ispoljavanje kibernetskog modela čini nju ejdž tvrdnja da kristali rade "baš kao" kompjuterski čipovi. Ima znakova da se kibernetiski model vraća spiritualnom modelu - u "Haotičkim servitorima*" – uputstvu za upotrebu" (Chaos Servitors – A User Guide) naći ćete prilično doslednu argumentaciju za ideju da lokalizovana informaciona polja mogu, vremenom, da postanu samoorganizujuća do stepena da ih osećamo kao autonomna bića – duhove.

Svaki od ovih modela ima svoju privlačnost, sa zastupnicima i protivnicima na svakoj strani. Mnogi okultni udžbenici srećno nose zajedno elemente spiritualnog, energetskog i psihološkog modela. Treba primetiti da, ako se ikad nađete u poziciji da morate da objašnjavate sve ove čudne stvari nekom laiku ili skeptiku, psihološki model vam predstavlja verovatno najbolje rešenje. U današnje vreme, ljudi koji teže spiritualnom modelu, osim ako su paganskog ili okultnog ubedenja, misle

* "slugama"

da imaju ekskluzivno pravo na upotrebu duhova! Ako je osoba kompjuterski ili fraktalski zanesenjak, onda svakako idite na kiberpank paradigmu. Naučnici mogu da prihvate nešto samo ako mogu da ga uklope u naučnu racionalizaciju. Dobar primer je akupunktura, koja je do skoro objašnjavana energetskim modelom i bila odbacivana od strane naučnog establišmenta, dok se neko nije setio da ponudi objašnjenje u vidu endorfinske stimulacije. Sada veliki broj fizioterapeutskih odeljenja po bolnicama poseduje set igala.

Iako neki magičari teže da se drže jednog omiljenog im modela, korisno je premeštati se iz modela u model prema prilici, pošto neki modeli bolje objašnjavaju određene aspekte magike od drugih. Spiritualni model, kao najstariji, može da objasni praktično svaki aspekt magike. Psihološki model, mada upotrebljiv pogled na magiku kao sredstvo ličnog razvoja, ima teškoća sa aspektima kada, na primer, plemenski šaman prokune zapadnjaka koji ne veruje u magiku ili nije video šamana dok ga je ovaj zrikavo gledao, pa se ipak ospe bubuljicama ili čirevima. Ako se ograničite na upotrebu jednog modela, pre ili kasnije univerzum će vas počastiti nečim što ne odgovara vašim parametrima. Kada provodite više vremena braneći svoje modele nego modifikujući ih, onda znate da je vreme za još jednu turu razuslovljavanja... javite se u sobu 101.

Živela Diskordija!

Diskordijansko Društvo je, prema sopstvenim rečima "...pleme filozofa, teologa, magičara, naučnika, umetnika, klovnova i sličnih manijaka očaranih sa ERIS, BOGINJOM POMETNJE i njenim delima". Postojanje Diskordijanskog Društva prvi put je objavljeno u popularnoj trilogiji "Illuminati!" (Illuminatus!) Roberta Antona Vilsona i Roberta Šeja (Robert Shea), kao i u knjizi "Principia diskordia" Malaklipsa Mlađeg (Malaclypse The Younger), koja daje osnovne principe diskordijanske religije, zasnovane na grčkoj boginji Eris.

Prema predanju, Eris (ili Erida) je bila ćerka Noksa (noći) i Hronosova žena. Rodila je gomilu dece – Tugu, Zaborav, Glad, Bolest, Bitku, Ubistvo, Laž – sve fini klinici! Stari Grci pripisivali su joj sve vrste svađa i nesloga. Padom antičkih imperija, Eris je nestala, mada se sumnja da je umešala ruke u pojavu prvih birokratija, trostrukih formulara i osiguravajućih društava. Nije se ponovo pojavljivala na Zemlji do kasnih pedesetih, kada se prikazala dvojici mladih Kalifornijanaca, kasnije poznatih kao Omar Rejvenhurst (Omar Ravenhurst) i Malaklips Mlađi. Eris ih je postavila za "Čuvare svetog Haoa" i poručila im da "kažu stisnutom čovečanstvu da nema pravila, sem ako izaberu da ih izmisle". Posle toga Omar i Mal su postavili jedan drugoga za Visoke Sveštenike sopstvenog

Fil Hajn

ludila i objavili da je svaki od njih Društvo Diskordije, šta god da je to.

Veliki Pup: Da li je Eris istinita?

Malaklips: Sve je istinito.

VP: I lažne stvari?

Mal: Čak i lažne stvari su istinite.

VP: Kako je to moguće?

Mal: Nemam pojma, nisam to ja uradio.

Otada se Eris popela od istorijske fusnote do mitske megazvezde, a Diskordijanski Pokret, ako se može reći da takva stvar postoji, raste s obe strane Atlantika, uz pomoć diskordijanske taktike koja kaže da je svako autentični Papa. Sve više ljudi prihvata ideju religije zasnovane na slavljenju konfuzije i ludila.

U grčkom mitu - beskrajnoj sapunici "Olimp – dom Bogova", Eris igra značajnu ulogu u epizodi koja slučajno izaziva trojanski rat. Zevs je pravio žurku i nije hteo da pozove Eris, zbog njene reputacije da izaziva nevolje. Besna zbog ovoga, Eris je napravila zlatnu jabuku, na kojoj je ugravirala reč "Kallisti" (najlepšoj) i bacila je u dvoranu u kojoj su bili gosti. Tri prisutne boginje – Atena, Hera i Afrodita mislile su da imaju pravo na jabuku i nastala je tuča. Da bi razrešio spor, Zevs je naredio da se boginje podvrgnu sudu smrtnika koji bi razrešio koja je zaista najlepša. Smrtnik u pitanju je bio Paris, sin trojanskog kralja. Zevs je uposlio Hermesa da preveze sve tri boginje do Parisa, ali je svaka od njih pokušala da prevari ostale iskradajući se sama i nudeći Parisu mito.

Atena mu je ponudila pobeđu u borbi, Hera veliko bogatstvo, dok je Afrodita "samo otkopčala dugmad na tunici i odrešila pojas", uz to obećavši Parisu najlepšu među smrtnicama. Tako

je Afrodita dobila jabuku, a Paris Helenu, koja je nažalost bila udata za Menelaja, kralja Sparte. Zahvaljujući mešanju Atene i Here, usledio je Trojanski rat, a ostalo je, što kažu, istorija.

Danas, u haotički pozitivnijem vremenu, Eris je nešto smekšala i moderni Diskordijanci je vezuju za upade "neobičnosti" u njihove živote, od sinhronicističkih do neugodnih pojava, bljeskove inspiracije i lude žurke. Ponekad ume da bude nezgodna, ali ko pa nije?

Diskordijanski Ritual Otvaranja

od Prinsa Prensa (Prince Prance)

1. Pljesni 5 puta

2. Eridijski Krst: "Svetlo u mojoj glavi
Vatra u mojim genitalijama
Snaga s moje Desne strane
Smeh s moje Leve strane
Ljubav u mom Srcu".

3. Iscrtaj Spiralne Pentagrame* na sve 4 strane i u zenitu.

4. Okreni se licem prema Istoku:
"Blagosloveni Apostole Hung Mung¹, veliki Mudrače Kataja,
izbalansiraj Trt i Mrt i podari nam ekvilibrijum".

5. Okreni se Jugu:
"Blagosloveni Apostole Van Van Modžo², Doktore Hudua i*
Uznemiravanja, Daj nam Moć Vudua i zbuni naše neprijatelje".

6. Okreni se Zapadu:
"Blagosloveni Apostole Sri Sjadasti³, zaštitniče psihodelije, Nauči
nas relativnoj istini i razludi nas".

* Hoodoo je dobro ustanovljena varijanta voodoo-a (*prim. prev.*)

7. Okreni se Severu:

*"Blagosloveni Apostole Zaratud⁴, tvrdoglavi pustinjače,
Podari nam Eridijsku Sumnju i konstantnost Haosa".*

8. Pogledaj gore (ili dole):

*"Blagoslovljeni Apostole Malaklips⁵, Antički Svetitelju
Diskordije, Podari nam prosvetljenje i zaštiti nas od gluposti".*

9. Pogledaj svuda oko sebe:

*"Velika Boginja Diskordija, Sveta Majko Eris, Radosti
Univerzuma, Smehu Prostora, Podari nam Život, Svetlost,
Ljubav i Slobodu i učini da prokleta magika radi!"*

10. *"Slava Eris! Slava Diskordiji!"*

Primedbe:

*Za objašnjenje Spirálnih Pentagrama, vidi sledeći pasus.

1. Hung Mung je diskordijanska veza sa Kineskim Misterijama i on je niko drugi do izumitelj Svetog Haoa. On je zaštitnik Sezone Haosa.

2. Dr. Van Van Modžo (Mojo) je član Intergalaktičke Haićanske Gerile za Svetski Mir i zaštitnik Sezone Nesloge.

3. Sri Sjadasti (Syadasti) je Apostol Psihodelije i zaštitnik Sezone Pometnje.

4. Zaratud (Zarathud), pustinjak srednjeevokovne Evrope, nazvan je "Uvrediteljem Vere". On je zaštitnik Sezone Birokratije.

5. Malaklips Stariji je navodno bio antički mudrac koji je nosio znak sa natpisom "DUMB" (glup) kroz ulice Rima, Bagdada, Meke, Jerusalima i još nekih mesta. On je zaštitnik Sezone Posledica.

Spiralni Pentagrami

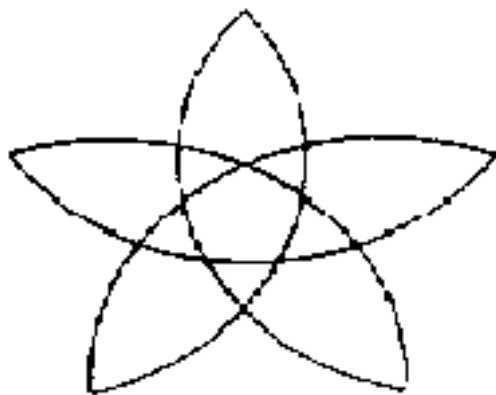
Ovaj deo objašnjava Spiralne Pentagrame, navedene u Diskordijanskom Ritualu Otvaranja.

Klasični pentagram je veoma čvrsta, geometrijska figura – mislim da je veoma prikladno vezan za isterivanje. "I šta", pomislih jednog dana, "bi se desilo ako bih počeo da koristim petostranu zvezdu sazdanu od krivih?" Rezultat petominutnog rada sa šestarom možete videti ispod (trebalo mi je sto godina na kompjuteru!). Za razliku od klasičnog pentagrama, koji ima pentagon u centru, ovaj ponavlja oblik latice. Ja vizualizujem spoljne latice kako se okreću u pravcu kazaljke na satu, a unutrašnje suprotno (bez posebnog razloga) i cela figura postaje trodimenzionalni tunel koji se uvija u beskonačni prostor. Lepo, a?

Prvi put smo ih isprobali, prikladno, u ritualnom prizivanju Eris i činilo se da odlično funkcionišu. Tendencija im je da ne zadržavaju stvari napolju, već uvlače energije unutra. Možete ih takođe koristiti za astralnu projekciju (u jeziku Haosa "Virtualnu Magiku"), a meni su se pojavljivali spontano u snovima kao astralne kapije. Da ih zatvorim, obično pustim da se latice okreću u suprotnom smeru i "izravnam" pentagrame. Ponekad uradim još jedan normalan pentagram preko njih, za svaki slučaj. Rekao bih da dobro funkcionišu u radovima slobodnog stila, ali ne i sa tradicionalnim sistemima, kao što je

Mali Solomonov Ključ (nalazim da su tamošnja bića veoma konzervativna u načinu na koji žele da budu prizvana). Uzgred, ako budete isprobavali Spiralne Pentagrame, voleo bih da mi javite rezultate.

Kod svih magičkih tehnika i rituala važno je razlučiti Proces od Sadržaja. Jedna od prvih poruka Haos Struje je bila da, dok je sadržaj do izvesne mere proizvoljan, osnovni procesi na kojima se ritual zasniva predstavljaju suštinu. Diskordijanski Ritual Otvaranja, na primer, je varijacija na temu rituala Centriranja (ili Isterivanja), u kome je cilj da dođete u centar sopstvenog psihokosmosa, axis mundi iliti nultu tačku iz koje svi magički činovi počinju. Rituali centriranja takođe služe da vas pripreme za glavni događaj, to jest ulazak u prostor u kome, trenutno, Ništa nije Istinito i Sve je Dozvoljeno. Nakon glavnog predmeta rada, ponovno izvođenje rituala centriranja vas vraća u sferu obične Dogovorne Realnosti. Rituali kao što je standardni Terajući Ritual Pentagrama, ili IOT-ovo Gnostičko Isterivanje, kombinuju gestove, govor, disanje i vizualizaciju različitog sadržaja, ali slede isti proces – lociranje 4 osnovna smera, plus pete tačke koja predstavlja jedinstvo sa duhom, haosom, odnosno Kiom (Kia). Ovakvi ritualni činovi proizvode promene u atmosferi prostora u kome se izvode i, uz vežbu, ova osećanja se automatski uključuju kad god se ritual izvodi, tako da je promena između svakodnevnog realnosti i njenih briga (ko čisti posle rituala, itd) i Magičke Realnosti jasno uočljiva.

Spiralni Pentagram

Magika Sigila

Sigilizacija je jedna od najjednostavnijih i najefektivnijih metoda praktične magike koju savremeni magičari upotrebljavaju. Kada jednom shvatite osnovne principe sigilizacije i isprobate neke od najpopularnijih metoda bacanja sigila, možete da se okrenete isprobavanju sopstvenih oblika magike sigila.

Osnovni proces Sigilizacije može se podeliti u šest faza:

1. Odredi Svrhu
2. Raspoloživi putevi?
3. Poveži nameru sa nosiocem simbola
4. Intenzivna Gnoza / Potpuna Praznina
5. Ispali
6. Zaboravi

1. Odredi Svrhu

Prva faza procesa je jasno definisanje magičke namere – što preciznije moguće, a opet bez nepotrebnog komplikovanja. Nejasni ciljevi obično daju nejasne rezultate i što je jasnija početna odrednica, veće su šanse da dobijete odgovarajući rezultat. Moja poznanica je jednom prilikom napravila sigil da pronade mladića i dala veoma precizne podatke kako on treba da izgleda, kakav automobil da vozi, itd. Njena "želja" se

ostvarila baš kako je opisala, ali je prekasno otkrila da je zaboravila da navede "inteligenciju" u svom sigilu, tako da je uhvatila dosadnjakovića!

2. Raspoloživi putevi

Sigili su u principu odlični za dobijanje tačnih, brzih rezultata, što ih čini pogodnim za praktične magičke radove – lečenje, upravljanje navikama, inspiraciju, kontrolu snova i slično. Smatra se korisnim da "otvorite" stazu kojom bi se namera manifestovala. Postoji standardni magički primer o "prizivanju novca", kada Mali Perica izvede odgovarajuću čaroliju i onda čeka da ga multiverzum zaspe lovom. U narednim mesecima dobija nasledstvo nakon smrti rodbine, kompenzaciju zbog povrede na radu itd. Da se potrudio da nađe odgovarajući put za dobijanje rezultata, na primer pisanjem knjige (ha-ha), nalaženjem novog posla ili dobijanjem na lutriji, verovatno bi bolje prošao. Magika često radi na ovaj način i pokazuje da, ako ništa drugo, multiverzum ima oštar smisao za humor.

3. Povezivanje namere

Kada ste odlučili koji vam je cilj, možete ga pretvoriti u simboličku analogiju ili kod – signal na koji ćete fokusirati određenu količinu pažnje, bez prizivanja vaše prvobitne želje. Najčešći pristupi ovome su:

- (a) Monogram – napišite svoju nameru, izbacite slova koja se ponavljaju, a od ostatka iscrtajte simbol
- (b) Mantra - napišite nameru, pomešajte slova u besmisleni frazu ili reč, koju onda možete ponavljati (pevati, mantrati)

Osim navedenog, možete koristiti druge medije kao što su mirisi, ukusi, boje, govor tela i znakovi rukama.

4. Intenzivna Gnoza / Potpuna Praznina

Sigile možete projektovati u multiverzum putem čina Gnoze – obično, ali ne i obavezno, u okviru nekakvog ritualnog / magičkog konteksta. Popularni putevi do Gnoze uključuju: vrćenje, mantranje, ples, vizualizaciju, preopterećenje ili isključivanje čula i seksualno uzbuđenje. Drugo "izmenjeno stanje" je stanje "Potpune Praznine" – vrsta "baš-me-boli-uvo" stanja. Primer sigilizacije ovim putem je žvrljanje simbola dok slušate dosadan govor, a morate da hvatate zabeleške.

5. Ispaljivanje

Ovo je jednostavno projekcija sigila u prazninu multiverzuma na vrhuncu Gnoze / Praznine. Primeri za ovo su orgazam, tačka onesveščivanja pri hiperventilaciji, ili kada vam postave pitanje o dosadnom govoru koji je trebalo da slušate.

6. Zaboravljanje

Kada je sigil ispaljen, treba da zaboravite na željeni cilj i pustite da efekat leptira ili štagod odrade svoje. Zaboravljanje često može da bude najteži deo procesa. Nije tako teško ako ste izabrali cilj do koga vam nije naročito stalo (dakle, dobar način da započnete eksperimentisanje je da izaberete nešto za šta vas nije mnogo briga), ali postaje komplikovano ako je u pitanju nešto što vam zaista znači. Dokle god se ne zadržavate na tim mislima kada se pojave, ne bi trebalo da bude problema. Vreme je za još jednu analogiju.

Nestalno klupko žudnji, želja, strahova, fantazija itd, koje se tiska u našim glavama, liči na baštu, mada ponešto divlju i zapuštenu - sa cvećem, korovom, puzavicama i ponekim zaboravljenim grabuljama. Prolazak kroz proces sigilizacije može se uporediti sa iznenadnom željom za uređenjem bašte. Izaberete jednu biljku (tj. vaš cilj), odvojite je od ostalih, đubrite je, zalivate i potkresujete dok se ne izdvoji od ostalih i postane jasno vidljiva u pejzažu, a onda vam odjednom sve dosadi i odete kući da gledate televiziju. Trik je u tome da, sledeći put kada odete u baštu, ne primetite biljku kojoj ste maločas posvetili toliko pažnje.

Ako vam se cilj izmeša sa svim ostalim stvarima u glavi, počinjete da zamišljate ishode – šta ćete s novcem kada stigne, kako će biti sa mladićem / devojkom / mravojedom vaših snova itd, i ta želja uskoči nazad među ostale, umanjujući mogućnost da se ispolji kako ste namerili.

Kada bacate sigil zgodno je da zauzmete stav da ste, kada ste ga jednom poslali multiverzumu (kome, kao i Deda Mrazu, pošta uvek stiže), sigurni da će da funkcioniše i ne morate više da mislite na njega. Takvo samopouzdanje se obično dobija posle početnih uspeha u sigilizaciji. Rezultat često dolazi kada je namera postala latentna – to jest potpuno ste zaboravili na nju i odustali od njenog ostvarenja. Iskustvo je slično stopiranju na napuštenom putu u gluvo doba noći. Stojite tu satima, kiša pljušti po vama i potpuno vam je jasno da niko neće naići, ali ipak izbacite prst. Ajd'... što da ne? Posle pet minuta, pokupi vas mladić / devojka / mravojed iz dva sigila ranije, vozeći Porše i pitajući vas dokle ćete. Ludo, zar ne? Ali sigilizacija izgleda često funkcioniše na taj način.

Verovanje – Ključ Magike

Jedan aspekt Haotike koji, čini se, nervira neke ljude je povremena naklonjenost Haotičara da rade sa slikama izabranim iz neistorijskih izvora, kao što je prizivanje bića iz Lavkraftovog Ktulu mitosa, mapiranje Roki Horror Šoua (Rocky Horror Show) na Drvetu Života, vožnja kroz astralnu prazninu Iks-ving lovcem (X-Wing fighter), i komunikacija sa bogovima koji nisu postojali do pre pet minuta.

Dakle, možete da pretpostavite zašto upotreba ovakvih stvari kao osnove za ozbiljan magički rad izaziva čuđenje na pojedinim mestima. Nije li, na kraju krajeva, Lavkraftova proza rezultat fikcije? A šta ćemo s povezivanjem sa "kontaktima na unutrašnjim ravnima", "tradicijama" itd? Zar magika može da se izvodi nečim što nema nikakve veze sa istorijom ili mitologijom?

U prošlosti su ovakve kritike upućivane magičarima koji su radili s "izmišljenim" bićima. U ovom pasusu bih želeo da odgovorim na ove primedbe.

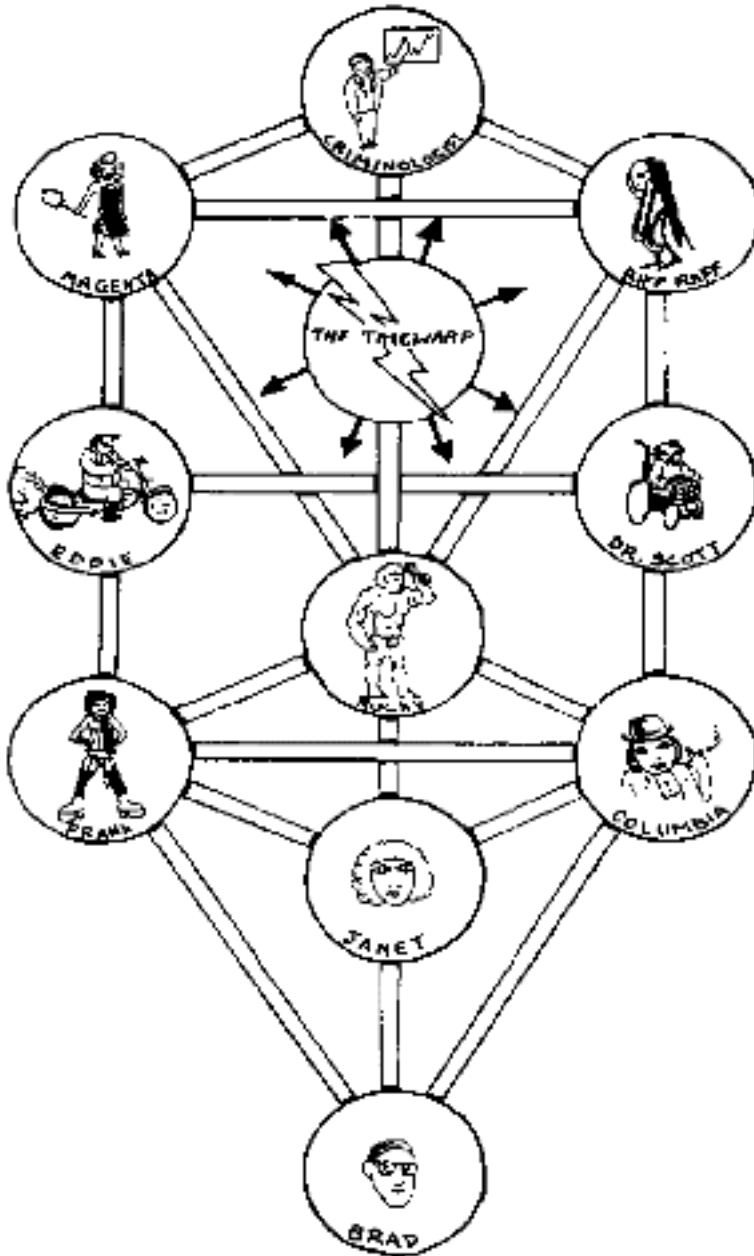
Prvo što treba reći je da magika zahteva sistem verovanja u čijem okviru bi funkcionisala. Sistem verovanja predstavlja simbolički i lingvistički konstrukt kroz koji magičar uči da tumači svoja iskustva i može da obuhvata sve, od klasične Kabale do njuejdž "Čuo-sam-to-od-indijanskog-vrača" priča

koje su danas tako popularne. Nije bitno koji sistem verovanja koristite, dokle god vam radi. Pročitajte ove redove još jednom, veoma su važni. Na kraju većina magičara razvije svoj magički sistem koji njima lepo funkcioniše, ali je za druge nezgodan, a dobar primer je Sperova "Azbukazhelja".

Ključ magičkog uspeha je istinitost verovanja (vera u istinitost magičkog čina). Ako želite nešto da probate i možete da nađete prihvatljivo objašnjenje kako / zašto to radi, onda će najverovatnije i raditi. Pseudonauka ili kabalističko mrmljanje (ili oba) – nije bitno, dokle god obrazloženje koje ste razvili daje vašem verovanju u ideju snagu da funkcioniše. Ovo mi se redovno događa kada idem u krajnost pokušavajući da izvedem neki magički postupak koji ranije nisam isprobao. Kada jednom konstruišem prihvatljivu teoriju, mnogo sam sigurniji po pitanju samog izvođenja i često mogu to poverenje da prenesem na druge. Ako sam 110% siguran da ritual "ima, bre, da radi", veća je verovatnoća da zaista i hoće.

Možete da eksperimentišete koristeći tehniku "promene verovanja" (Robert Anton Wilson je zove Metaprogramiranje), za koju kao primer možemo uzeti čakre. Opšte mišljenje je da postoji sedam čakri. Dobro, meditirajte na vaše čakre, utuvite simbolizam u glavu i – hej – ubrzo ćete imati iskustvo sedam čakri. Sada se prebacite na upotrebu pet Sefirota na Srednjem Stubu (kabalističkog Drveta Života) i zasigurno ćete dobiti odgovarajuće rezultate. Shvatate li?

Svaki sistem verovanja se može uzeti kao osnova za magički rad, dokle god ulažete verovanje u njega. Osvrćući se na moje ranije magičke eksperimente, ono što mi je bilo važno je snažno verovanje da je sistem koji koristim star, baziran na tradicionalnim formulama itd. Sistem verovanja se može opisati kao informaciona matrica u koju možemo uliti

Fil Hajn

emocionalnu energiju – to radimo i kada se toliko udubimo u predstavu, film ili televizijski program da on za nas, za trenutak, postaje stvaran i priziva odgovarajuća osećanja. Mnoge stvari koje gledamo na ekranu predstavljaju snažne mitske slike i situacije, prepakovane za moderan ukus, što me dovodi do priče o Zvezdanim Stazama.

Više ljudi je upućeno u svet Zvezdanih Staza nego bilo koju mističku religiju. Velika je verovatnoća da više ljudi zna ko je Spok (Mr. Spock) nego ko je Lug (Lugh). Taj svet ima duboko fantazijski sadržaj i naizgled malo veza sa svakodnevnim svetom našeg iskustva. Opet, Zvezdane Staze su moderan, mitski odraz naše psihologije. Njihovi likovi oličavaju određene osobine – Spok je logičar, Sulu često prikazan kao borbena figura, Skoti (Scotty) je "majstor graditelj" a Kirk sudija koji uvek traži razrešenje konflikta na miran način. Kako "ulazimo" u ovaj svet otkrivamo sve veću dubinu i suptilnost. Vidimo da ima sopstvena, interno konzistentna pravila, kojima se likovi pokoravaju. U svakoj epizodi dobijamo uvide u Lični svet nekog od glavnih junaka. Kao i naša svakodnevnica, svet Zvezdanih Staza ima granice iza kojih leži nepoznato – budućnost, neistraženi svemir, posledice naših postupaka – kakve god karte nam budu podeljene. I tako, gledajući televiziju, ulazimo kao posmatrači na scenu Mitskog događanja. Možemo povećati osećaj učestvovanja kroz igru kartama, gde nam grupno verovanje omogućava da, bar za koji sat, stvorimo privid ovog sveta u udobnosti naše sobe. Zahvaljujući ogromnom broju dostupnih knjiga, stripova, videokaseta, igračkica i drugih sitnica, relativno je lako generisati ovaj svet.

Dokaz svega ovoga je i moj prijatelj, koji je imao ispit iz oblasti računara i razbijao glavu koju bogofornu da prizove na sebe, da se koncentriše na programiranje. Merkura? Hermesa?

A onda mu je sinulo – najjača mitska figura za koju je znao da ume s računarima je bio Spok! Tako je krenuo da priziva Spoka, naučivši sve što je mogao o njemu i idući okolo govoreći "Nikad neću razumeti ljude", dok nije postao potpuno "Spokičan". I dobio je desetku!

Nazad na Ktulu Mitos. Sam Lavkraft je bio mišljenja da je strah, naročito strah od nepoznatog, najjače osećanje vezano za Velike Stare (Great Old Ones). Razlog što povremeno volim da radim sa ovim Mitosom je što su Veliki Stari izvan većine ljudskih mitologija, odražavajući senku divova iz nordijskih mitova, Preolimpijskih Titana grčke mitologije i drugih grupa graditelja univerzuma koji su smatrani previše haotičnim za učtivo društvo bogova uređenog svemira. I za mene je priroda Velikih Starih, kao senovitih bića koja se daju samo naslutiti, privlačna – oni ne mogu biti asimilovani i vezani ni u jedan klasični sistem magike i zabavno mi je da razvijam pogodne pristupe za rad s njima. Oni su veoma "primalne" prirode, što mi obezbeđuje emotivni naboj za magičko istraživanje. Rekavši ovo, i ostavivši vas bez sumnje sa mislima "kakav čudak, voli da se bavi sluzavcima s pipcima", mogao bih da pomenem i da sam imao interesantne rezultate sa (pocrvneo sam) "Narnija" (Narnia) knjigama C.S. Luisa (Lewis).

Zanimljivo je kod metaprogramiranja što možete da usvojite verovanje na relativno kratak rok, a zatim ga odbacite. Kada se bavite ritualnom magikom, uvek je dobra ideja da se, mislili o bogovima kao o arhetipovima ili delovima sopstvenih odraza ili šta god, ponašate kao da su stvarni. Tako, u Ktulu ritualu, ništa ne pomaže da se izgradi neophodna tenzija kao usvojeno uverenje da će vas, ako pogrešite, Ktulu uglibaviti! Naravno, van rituala ne morate uopšte da verujete u Ktulua, pa ni u to da se u ovom trenutku sluzava šapa pojavljuje na mom prozoru... nee! ups, izvinite zbog ovoga. Za ovaj pristup je vezana i ideja

Fil Hajn

da "Obustava Neverovanja" može da bude korisna. Da biste ovo uradili, uzmite knjigu koja izlaže ideju za koju mislite da je totalno sranje (svaki magičar ima svog omiljenog "bezveznog" autora) i pokušajte da shvatite autorovu poruku nauštrb unutrašnjem glasu koji pljuje po svakoj strani. Jedno od najtežih "zadržavanja" mladog magičara je savladavanje stalne sumnje da "sve ovo ne radi". I nakon sati razgovora i čitanja beskrajinih tomova Kroulija (Crowley) i sledbenika, sumnju još uvek možete čuti i možete je savladati jedino iskustvom – jedan čin koji dokazuje da MAGIKA FUNKCIONIŠE vredi hiljadu rasprava.

Dakle, moj zaključak je da intenzitet verovanja predstavlja ključ koji omogućava da magički sistem funkcioniše, bio on u vezi sa istorijskim tradicijama (koje su, budimo iskreni, ionako često prepravljane), ezoteričnim tradicijama (koje su takođe evoluirale kroz vekove) ili zasnovan na literaturi ili televiziji. Bitna je vaša sposobnost da vas on emocionalno pokrene ili da ga upotrebite kao sredstvo izražavanja vaše volje. Ako vam funkcioniše – upotrebljavajte ga.

Osnovna Uputstva

Ova uputstva su sakupljena iz različitih izvora i možda nemaju neku vrednost sama po sebi, ali mogu biti zabavna i imati dalekosežne posledice. Jedan moj poznanik je započeo svoj pohod na Haotiku kao preporođeni Hrišćanin. Još uvek je preporođeni Hrišćanin, ali izgleda srećniji.

1. Kakav god magički rezultat da dobijete, uključujući neuspeh, uvek potražite nekoliko objašnjenja za njega. Nađite bar po jedno objašnjenje u sledeće tri kategorije:
 - i. Objašnjenje zasnovano na parametrima magičkog sistema.
 - ii. Striktno materijalističko objašnjenje.
 - iii. Nešto potpuno blesavo.
2. Posle određenog perioda eksperimentisanja sa "promenom verovanja", usredsredite se na dva naizgled međusobno isključiva verovanja, na primer Hrišćanstvo i Tantra, Islam i radikalni feminizam, Nju Ejdž keltski preporod i Marksizam.
3. Dosadne meditacije. Čitajte specijalizovane časopise koji vas uopšte ne interesuju, naročito one koje pišu amateri entuzijasti. Takođe čitajte jedne za drugima

časopise koji imaju suprotna gledišta, kao Plejboj (Playboy) i Sper Rib (Spare Rib – feministički magazin), Dvorkinovu (Andrea Dworkin) i De Sada (Marquis de Sade).

4. Ne stavljajte žive žabe u usta.
5. Svi ostali na svetu su Bude osim vas! I svi čekaju vas da se privedete pameti, zato ustanite iz kreveta i krenite! (Budastvo je naročito izraženo kod ljudi koje pažljivo izbegavate na ulici).
6. Pokušajte da budete namerno u krivu – lupajte gluposti, a onda kada neko primeti - priznajte grešku, naglašeno, ako treba. Možete da grešite u tome koliko je sati, koji je dan u nedelji, o bilo kojoj političkoj izjavi itd.

7. Bogovi i Gurui

Posednutost nekim entitetom (Bog, duh, droga itd) omogućava vam da radite stvari koje obično ne mislite da možete da izvedete. Takvo samopouzdanje, do određene granice, donosi i imanje gurua. Takve figure daju sigurnost da možete da hodate po konopcu bez padanja, igrate se u dubokom bazenu bez davljenja, ili nosite narandžastu odeću i lupate u tamburu u punom tržišnom centru. Zdrav razum je "tamo negde", umesto u vašoj glavi. Većina ljudi će reći da su ludi "u poređenju sa ostalima" (kao što će većina potvrditi da su glupi; a malo njih će priznati da su loši u krevetu – zašto?). Haotika vam omogućava da povremeno svoje lude misli izvedete u provod. Nasuprot onome što piše u knjigama, magika je ulična aktivnost (klozetska, čak). Pogledajte cik-cak putanju šaljivdžije na primeru Kroulija, Kaljostra (Cagliostro), Simona Magusa i

ostalnih. Naučite da žonglirate, izvodite pantomimu, vadite zečeve iz šešira. Izvadite cilindar i nasmejte se s drugima. U svemiru niko ne čuje da se kikoćete, ali haos je ništa manje od Materije Smeha. Ako hoćete da vidite pravu magiku, pogledajte neki film braće Marks (Marx). Harpo je mogao da naduva rukavicu i pomuže je. Kako li mu je to uspevalo?

8. Haotički Magneti

Povremeno ćete sigurno naletati na ljude koji privlače haos kuda god idu. Oni očigledno poseduju neku čudnu i veliku moć, koje često nisu svesni, ili se samo stide da priznaju koliko često se neobične stvari dešavaju u njihovoj blizini. Proučite ih pažljivo (sa sigurne udaljenosti), možda naučite ponešto.

9. Razuslovljavanje

Kao što sam ranije istakao, relativno je lako promeniti magičko verovanje i dobiti odgovarajuće rezultate. To ne znači da je svaka promena verovanja jednostavna. Neki nivoi strukture naših stavova / verovanja su izuzetno otporni na svesnu promenu. Štaviše, neke strukture uspevaju da odole promeni ostajući neuhvatljive i "nevidljive" običnoj svesti, te ih moramo nemilosrdno dovući na bolnu svetlost samospoznaje.

Ako mi dozvolite da upotrebim poređenje verovanja sa zgradama (grada Sopstva), oko kojih duva vetar Kie, onda je stalni proces razuslovljavanja kao otkidanje parčića kula, sa povremenim "bombardovanjem", koje izazivamo pribegavajući snažnom obliku gnoze kao što je seksualna ekstaza, preopterećenje bolom ili Hofmanov (Albert Hoffman) eliksir. Razuslovljavanje je neprekidan proces – kako odbacite jedan niz ograničenja (u Tantri se ovo zove Kleša-razbijanje), tako verovatno zadobijate nova, obično

nesvesno. Često su strukture verovanja "ugnježdene" jedne u druge i imaju svoj koren u snažnom formativnom iskustvu. Timoti Liri (Timothy Leary) naziva ovaj proces "podložnost otiska", gde otisak stvara osnovnu reakciju na iskustvo i određuje parametre u kojima se odvija svako sledeće saznanje. Lirijev osmokržni model metaprogramiranja se može upotrebiti kao pomoćno sredstvo pri razuslovljavanju.

Imajte na umu da proces razuslovljavanja nije samo intelektualno iskustvo. Relativno je lako "intelektualno prihvatiti" neko iskustvo ili verovanje koje ste pre toga odbacivali. Potrebno je više elastičnosti da delate sa nove pozicije, rizikujući emocionalni prevrat koji sledi. Na primer, mladi magičar, muškarac koga znam, ispitivao je verovanja o sopstvenoj seksualnosti i rešio da se usredsredi na svoju odvratnost / strah od homo-erotičnosti. Shvatio je da može da "intelektualno" prihvati svoju potisnutu privlačnost ka drugim muškarcima i pomislio da je doživeo seksualno oslobođenje. Zatim je pokušao sa nekoliko homoseksualnih odnosa i zaključio da mu nisu doneli nikakvo seksualno zadovoljstvo, već su jednostavno "hranili" njegovo verovanje da se oslobodio. Razuslovljavanje je retko jednostavno. Često ljudi koji su doživeli "Prosvetljenje" kažu da su njihove stare represivne strukture otpale. Srušite zgradu u gradu identiteta i ona će se vratiti, često u izmenjenom obliku. Jedan od rezultata intenzivne gnoze jeste razbijanje nivoa strukture verovanja, ali ako ne sledi nastavak, osećaj njihovog uništenja je prolazan.

Treba takođe uzeti u obzir dejstvo ovog procesa na druge – pogledajte Rajnhartovog (Luke Rhinehart) "Kockara" (The Dice Man), kao zanimljivu i poučnu priču o ličnom prilazu

razuslovljavanju. Ego, samoreglativna struktura koja održava fikciju o postojanju jedinstvenog sopstva, ne voli proces boljeg prilagođavanja iskustvu. Jedna od suptilnijih odbrana koje postavlja je ubacivanje sumnje (koja ubrzo može postati opsesija) da ste bolji od ostalih. U nekim krugovima ovo je poznato kao "magusitis" i često se oboleli izjašnjavaju kao magovi, veštičje kraljice, avatari boginja ili spiritualni majstori. Ako se uhvatite kako govorite o drugima kao o "stadu", "ljudskoj stoci" itd, onda je vreme da proverite kuda ste pošli. Lično više volim dobit empatije i sposobnosti da se slažem s drugim ljudima od ograničenja života kao povučeni nadri-Raskoljnikov koji sanja o robovima. Mada se možemo pozvati na reči Hasana I Sabaha (Hassan I Sabbah) da "ništa nije istina, sve je dozvoljeno", apsolutno delovanje sa ove pozicije će vas verovatno dovesti u konflikt sa ljudima i autoritetima koji imaju čvrste poglede na to šta nije dozvoljeno. Dakle, uprkos fami, Haotičari su retko sasvim amoralni. Jedan od osnovnih postulata magičke filozofije kaže da se moralnost razvija iznutra, kada počnete da shvatate razliku između onoga u šta ste naučili da verujete i onoga u šta hoćete da verujete.

Nekoliko odličnih putokaza ka procesu razuslovljavanja možete naći u Kerolovoj "Liber Null", Kroulijevoj "Magici," Tantra* stazi, kao i materijalima istočno-zapadnog tantrickog reda AMOOKOS.

10. Vođenje Dnevnika

Nasuprot fami da je Haotika spontana, "radi šta hoćeš", "razbi sefirot i pusti svoje demone" ludo-hrabra magika, generalno se smatra neophodnim vođenje dnevnika o

* Tantra je Indijska staza, u stvari vrsta Joge – Tantra Joga.

svojim magičkim eksperimentima i iskustvima. Magičke zabeleške dokumentuju vaš napredak, neuspehe, eksperimente i uvide. Ako posle napornog rituala imate bljesak prosvetljenja a to ne zapišete, verovatno ćete ga zaboraviti i taj biser mudrosti će biti zauvek izgubljen. Štaviše, to je dobra praksa i često shvatam da se, dok zapisujem izveštaj o radu, prisećam detalja koje prvobitno nisam uočio. Ovo je, takođe, jedan od retkih trenutaka kada ne morate da cenzurišete svoje misli, mada imena možete da izmenite da biste sačuvali privatnost drugih učesnika.

Zaključci

Ova knjižica je bila pokušaj da se iznesu neke od osnovnih ideja o Magici Haosa. Dok je čitate, imajte na umu da je ovo moj pogled na stvar – kroz prizmu mog iskustva i cik-cak trag koji sam ostavio kroz čudni svet magike. Ne postoje "apsolutne" knjige o haotičkom pristupu. Nema vremenom naraslog sjaja "tradicije" u koji budući magičar može bezbedno da kroči i oslobodi se odgovornosti da bude kreativan i inovativan. Haotika zahteva da sami izgradite svoju stazu razvoja, radije nego da sledite tuđu – a kako ćete to uraditi je u velikoj meri ostavljeno vama samima.

Kuda ide Haotika? Ne postoji raspoznatljiva, jasna staza koja vodi "nekuda" – nema zlatnog ushićenja prosvetljenja ili zadatog cilja utkanog u ovaj pristup. Krajnja tačka, ako takva postoji, ostaje vama da je odredite i otkrijete. Kritičari haotičkog pristupa (izvan i unutar korpusa) naglasili su njegovu tendenciju ka "igranju magikom" – isprobavanje različitih magičkih sistema istom nemarnošću kojom probate različite vrste sladoleda. Neki praktikanti isprobavaju razne rituale i tehnike bez dubljeg razumevanja kako se ova iskustva uklapaju.

Kako nema utabane "staze", neko će pomisliti da nema staze uopšte, ali, opet, to je na svakom ponaosob da odluči. Haotika odražava veliki deo moderne zapadne kulture, sa njenim

Fil Hajn

naglaskom na gomili promenljivih stilova, šarolikih delova koji se mešaju, bez određene niti koja ih vezuje.

Ostaje na svakom od nas da nađe svoj lični osećaj veze. Da izgradi privid reda iz, kako je Sper rekao "haosa normalnosti". Termin "Gnoza" znači takođe i "znanje srca" – ono što može doći samo iz ličnog uvida i iskustva, i često ga je teško preneti nekom drugom, osim na posredan način. Haotika predstavlja prosto sveobuhvatan prilaz Gnozi, koji ohrabruje svakog pojedinca da postane odgovoran za sopstveni razvoj – šta radite i kako to tumačite u svetlu sopstvenog iskustva. Povremeno me pitaju "šta treba da radim da bih postao Haotik". Nema odgovora na ovo. Možete, na primer, praktikovati Kabalu (i samo Kabalu) deset godina i smatrati sebe Haotikom - ako hoćete. Iznad svega, ne mešajte mišljenje sa dogmom, ili sjaj sa posvećenošću – ali to je ipak samo moje mišljenje!

Slava Eris!

Fil Hajn, mart 1992.

Dodaci

Eseji koji slede su pripojeni tekstu kao izvori interesovanja i inspiracije čitaocima koji žele da saznaju više o tuđem pristupu Haotici, sigurno ne da popune inače tanku knjigu. Većina se pojavila u časopisu "Noks", tako da, ako ste ih već pročitali, idite i gledajte tv ili štagod.

Mesta Preloma

"Ako Volja zastane i upita Zašto, prizivajući Razlog, tada Volja staje i ne čini ništa"

Liber AI,II,30.

Ležim zaposnut demonom. Opsednutost. Obavijen kandžama, samoljublje i mržnja mi vezuju creva. Urlajući frustraciju u noć, sa slomljenim snom na hrpi oko mog kreveta.

Kasnije.

Zrak svetlosti gori kroz turobnu tamu; moj noćni plašt, pokrov koji sam sâm sašio. Znanje. Uvid. Divlji smeh. Čudan put do gnoze. Samoranjavanje, koje se proteže unazad u mom ličnom vremenu. Puzim do svog centra, svog kruga i olovkom urezujem trougao. I teram čudovište u njega, otpuštajući niti oblika; trenuci slabosti, želje i čekanja, žudnje zapaljene imaginacijom. Proizvodim sopstveno đubre, sopstvenu lošu naviku.

Ako je ovo gaženje kroz "klifotsko blato", neka bude tako. Ali iz ovog blata izvlačim razgovor, priču bez šanse za srećnim krajem. Priču koja mi je zamaglila volju, zatamnila pogled. Ja sam stvorio ovo čudovište, golema rođenog iz sopstvenih žudnji i nedostataka, i sada ću ga rastaviti, komad po komad, cedeći gnoj iz zapletenih strasti. Mi smo samo čvorovi na

konopcu. Ako ih odvežemo, lako ćemo se prosuti kroz eone u maglovite snove.

Emocionalni Inženjering

Vezani smo sopstvenom prošlošću, naterani da ponavljamo obrasce, programe davno napisane. Mapirani u nejasnom dečjem dlanu, upleteni kao vunica kojom se igrala mačka, jezikom kritičnih trenutaka u sopstvenom razvoju. Godinama kasnije, otvori se pukotina i stvorenja slobodne volje, kakva mislimo da jesmo, stoje iznenađena svojom ranjivošću. Uhvaćeni u raskoraku, stajemo i u toj tišini stari-nevini prsti duboko u nama prebiraju po strunama, a mi se trzamo u zagrljaju samostvorenih čudovišta opsesije.

Mehanizmi odbrane

Što više vrednosti dajemo očuvanju određenog emotivnog obrasca, veća je verovatnoća da ćemo sve signale u vezi s njim uzimati kao ohrabrujuće. Dokaze koji mu se protive ćemo previđati i racionalizovati u prihvatljiviji oblik. Konflikt nastaje kada dođe do razlike između želja i postojećih mentalnih konstrukata (da li ste se ikada uplašili snage sopstvenih žudnji?). Da bismo se izborili s ovim konfliktima, usvajamo niz odbrambenih mehanizama:

Agresija

Tipičan odgovor na neostvarenu želju i gubitak kontrole; gubitak proždirućih snova. Usmeravamo je ka izvoru frustracije ili ka drugima.

Apatija

Gubitak kontrole - gubitak obraza i samopoštovanja. Mašina se zaustavlja.

Regresija

Odrastao, ko – ja? Povratak detinjastom ponašanju. Plačimo dovoljno glasno i neko će doći da nas uteši. Možda smo naučili da kroz suze možemo kontrolisati druge.

Sublimacija

Drugim rečima, pravimo se hrabri. Preusmeravamo energiju u prihvatljivije oblike. Ali demoni su lukavi. Šutnite ih kroz glavni ulaz i vratiće se na sporedni, tiho čekajući da ostavite vrata svoga uma odškrinuta.

Intelektualizacija

Rasterujemo osećanja rečima. Skrivanjem istine radi privida postajemo pacijenti na kauču. Ovo je normalna strategija, dok ne postane opsesija, beskonačna petlja automatska kao disanje. Van kontrole.

Fantaziranje

Fantaziranje je temelj opsesije, gde se imaginacija hrani kao industrijska živina. Katarzom se konačno pretvara u katastrofu. Volter Miti (Walter Mitty) živi u svima nama, u različitim veličinama. Koristimo "početne" fantazije da damo značenje novoj situaciji, "održavajuće" fantazije da uradimo dosadan zadatak i "zaustavljajuće" fantazije da ubedimo druge da je bolje da ne...

Fantaziranje ima ogromnu snagu i u periodu velike uznemirenosti zamišljamo milion ishoda, dobrih i loših (ali uglavnom dobrih) koje će nam doneti željeni / užasni trenutak. Fantazija postoji u stalnoj tenziji između želje da je ispunimo i želje da je održimo – da je ne izgubimo. Naravno, svaki pokušaj da je ostvarimo je pretnja njenom postojanju. Rezultat je zatvorena petlja, poduprta našim omiljenim mehanizmima

odbrane, pogonjena strahom od neuspeha i žudnjom za rezultatom. Opsesija zamagljuje razum, sprečava sposobnost delanja, čini sve drugo nevažnim. Ona je kao natezanje konopca. Želja da održimo fantaziju može biti jača od želje da je ostvarimo.

U klasičnim okultnim terminima, radi se misaonoj formi, čudovištu stvorenom u mračnim dubinama uma, hranjenom psihičkom energijom, ogrnutom imaginacijom i održavanom kroz pupčanu vrpцу koja se upliće kroz godine rasta. Svi imamo svoje Setove tunele, izgrađene kroz navike i šablone koji se slažu jedni na druge. Misaona forma nas jaše kao majmun, repa čvrsto obavijenog oko sopstva izgubljenog pre mnogo godina, onog koje slepo mlatara u trenutku straha, bola ili žudnje.

I tako bivamo formirani i u trenutku gubitka osećamo vruć dah čudovišta na našim leđima, njegove kandže u mišićima i mesu. Igramo kao lutke na žici vezanoj pre mnogo godina, i u bljesku uvida ili, bolje, blagoj primedbi prijatelja, možda uvidimo laž. Program. Prvo je potrebno shvatiti da postoji program. Da na primer kažemo – ovo stvorenje je moje, ali ne sasvim ja. Ono što sledi je da plen postaje lovac, rastavljajući opsesiju, označavajući njene delove, tražeći deliće shvatanja u njenoj utrobi. Smanjujući je, proždirući je, skidajući jedan po jedan sloj s nje.

Ovo je magika, snažna kao najjača čarolija. Razdvajanje čvorova koje smo stegli i zamrsili. Razabiranje niti iskustva i obeležavanje lanaca slučajnosti. Ono nas čini slobodnijim, sposobnijim da delujemo, sa manje šanse da ponavljamo stare greške. Ovo je komplikovano kao kineska kutija. Vidimo samo sadašnjost i potrebno je intenzivno ispitivanje sećanja da ugledamo konstrukciju na kojoj stoji.

Stega opsesije ima tri sastavne komponente:

Saznajna – naše misli i osećanja u odnosu na situaciju. Moramo ih nemilosrdno analizirati i odbaciti vipasanom*, ritualnim isterivanjem ili sličnim načinom.

Fiziološka – uznemirenost utiče na kucanje srca, mišićni tonus i krvni pritisak. Telo moramo umiriti relaksacijom i pranajamom**.

Ponašanje – šta moramo (ili češće ne smemo) da uradimo. Često je naše opsesivno ponašanje potpuno neprikladno i potencijalno opasno za druge. Obično je potrebno da nam drugi ukažu na ovo. Ovde se analitičke tehnike kao Ji-Đing i Tarot mogu pokazati korisnim.

Bes čudovišta me ostavlja bez daha, osećam da sam u klopci. Sve staze su pokrivene razbijenim staklom. Očaj me vodi prijatelju. Ostalo je dovoljno magike da zatražim pomoć. Ji-Đing mi predlaže delanje i nedelanje, negiranje trenutne klopkе sumnje u sebe. Pranajama suzbija fizičku tenziju (bar veći deo). Čudovište se smanjilo i otrčalo na tankim nožicama kroz godine blokiranih sećanja, razbivši se konačno u hrpu ostataka.

* vrsta budističke meditacije

** istočnjačka metoda disanja

Urlikanje

Bablog (Babblogue): namerno poremećenje čula – pravljenje lične kakofonije – silazak u dubine podsvesti, da se suočimo sa i potčinimo njene skrivene stanare.

Ovaj esej je kratka priča o ličnom istraživanju "demonu" moje psihe. Radije nego da se oslanjam na postojeće pristupe, iz dole navedenih razloga, razvio sam sopstveni. Ovo pričam ne da bih nametnuo ovaj svoj pristup, već da eventualno pomognem onima koji eksperimentišu različitim tehnikama. Ne želim ni da kritikujem tradicionalne sisteme gotičke magike, već samo kažem da oni nisu za mene.

Ovaj rad je počeo prilično bezazleno, pravljenjem "crne knjige" – seciranjem sopstva – u smislu navika, nedostataka, nada, ideala, svega što jesam, što želim da budem i što želim da odbacim. Šta volim, šta ne volim, šta me privlači i šta mi se gadi. Zatim autoportreti u trećem licu – pozitivni, neutralni, negativni. Kratak životopis; čitulja. Ovome sam dodao "knjigu grešaka" – svaku grešku ili neprijatan trenutak koji sam mogao da iskopam, isečke iz školskih izveštaja, fotografije i pisma koji su vraćali bolna sećanja.

Izabrane odlomke iz ovog kataloga sam snimio na kasete, a onda napravio kolaž od slučajnih uzoraka sa traka. Namerni

Fil Hajn

pokušaj psihičke hirurgije, razbijanje posude da bih je ponovo modelirao.

Usledile su svetovne pripreme. Odvajanje od ljudi, oduvek neophodno, da demoni ne uznemire neoprezne i, praktičniji razlog, da me ne iznenade misleći da sam poremećen i zatvore u ludnicu.

Za hranu, izabrao sam jednostavne a hranljive obroke, lake za spremanje, plus rezervu kolača sa travom kao hemijsku pomoć. Droge? Kome to treba? Ipak, izbor prirodnih supstanci može da pomogne u razvoju stvari.

Hram: crn, bez prozora, bez ukrasa ali ne bez nereda! Na njegove ivice sam dovukao svakave gluposti. Table iverice, kofu gline, flaše, delove razbijenih radio aparata, đubre sa gradilišta, farbe, alat, sprej-pištolj, sve što mi može zatrebati i još par stvari.

Prizivanje Unutrašnjeg Stanara: ime mu je Legija.

Pripremao sam se za silazak u lavirint, da upoznam "Zaboravljene", sa najtanjim užetom da mi obeležava put. Zašto rizikovati ludilo na ovaj način? Ovo je unutrašnje putovanje, kitova utroba, gozba proždrljivih. Zašto ići sam, van sigurnosti oprobanih rituala i isterivanja? Pa, ne verujem tim starim knjigama, tim ludim kaluđerima sa njihovim Nekronomikonima i blasfemičnim sigilima. Koja je cena tog zabranjenog znanja? Oko četiri i po funte, u mekom povezu. Glupost! Tako sam rešio da napravim živi grimoar. Kao proizvod tehnokratskog eona, koristim njegove krotine da oblikujem svoje snove. "Urlanje" – šištanje, zavijanje i statički krici radija naštimovanih na mrtve kanale.

Dakle, na posao. Potrebna je nekakva labava struktura, bar sam tako mislio, pa sam razvio hijerarhiju zasnovanu na radovima psihologa Maslova (Abraham Maslow), u rasponu od demona preživljavanja – glad, žeđ itd, preko "Ego" demona – samopoštovanje, slika o sebi itd, do apstraktnih koncepcija kao što je glad za znanjem ili mudrošću. Što dublji hijerarhijski nivo, to bazičnije žudnje.

Tehnike: nakrcavanje i povraćanje (hranjenje i izbacivanje) – da natopim svest određenim slikama, da prizovem demona, dajući mu oblik, "meso" i najzad ime ili sigil. Izmešane "karakterne" trake je trebalo da posluže kao zvučni sigili – oluje emocija pogonjene intenzivnim prizivanjem delova sećanja. Puštanje hijena cinizma na negovani ideal ili cilj.

Sredstva Gnoze: preopterećenje čula, hipreventilacija, oprobani favoriti kao što su glad, žeđ, iscrpljivanje. 120 sati bez sna daje finu "paranoidnu" crtu svesti.

Uobličavanje slika: slikanjem prstima, oblikovanjem gline pomešane sa telesnim tečnostima i izlučevinama, vajanje slomljenim staklom, kao i uobičajene metode – sigili, automatsko pisanje, šaranje.

Ovo su sredstva pomoću kojih Zaboravljeni dobijaju oblik. Ovi "psihogrami" se akumuliraju u uglovima hrama, praveći gungulu sperovskog tipa. No, oni nisu ništa prema slikama i vizijama koje trepere preda mnom. "Još jedna hrpa govana za kartoteku?" – vičem i dajem im čekićem, da bih pao iscrpljen, povraćajući, na pod hrama. Crvene linije jantra-krugova izgledaju u tom trenutku naročito podsmešljive i nezainteresovane za moje napore. Imam nekakav osećaj iščašenja u glavi, škljocanje kičme koja se krivi, bespomoćna

Fil Hajn

životinja kojoj zavrću vrat, i počinjem da urlam imena koja mi provaljuju iz grla:

ZZZNNNAAAAAAAA SHKAAA GNAAAAA IIAAAA

I šakali utrčavaju da se nahrane i ja se smejem kad sam ih video, jer svi imaju moje lice.

Povratio sam se iz tog trenutka sa mirnim ravnodušnošću, ispražnjen od daljih osećanja. Hodao sam oko hrama, kao da po prvi put vidim te krhotine. Kopajući pažljivo po kršu, ispitujući svaki poluzavršeni komad, kao da nema nikakve veze sa mnom. Nekim komadima sam mogao da nadenem ime: "Ti si Lul – strah od neuspeha, ti si Hamal – neizbrisana krivica". Ova imena i njihovi sigili tvorili su osnovu abecede vezivanja.

Drugi deo operacije sastojao se od eksperimentisanja dobijenom abecedom – vezivanje demona u magička oružja za dalju upotrebu. Kad je prva faza završena, spavao sam oko osamnaest sati, i probudio se očišćen od frenetičnog delirijuma koji sam izazvao. U toku sledećih šest meseci povremeno me je spopadala depresija, paranoja ili samoprezir. Kada se to događalo, upotreba odgovarajućih sigila i imena vraćala je demone u njihove boce.

Tehnička Ekstaza

Najveći broj magički vežbi koje proizvode Izmenjeno Stanje Svesti mogu se podvesti pod jedan ili dva oblika fiziološke Gnoze: Inhibitorna (umrtvljujuća) stanja i Ekscitatorna (uzbuđujuća) stanja. U poslednjih dvadeset godina, mnoge od ovih tehnika su ispitivane u laboratorijskim uslovima i izdvojena su dva važna faktora, nazvana Navikavajuća i Odvikavajuća reakcija.

Navikavajuća reakcija objašnjava neurološke procese koji se odvijaju kada se individua fokusira na primanje pojedinačnog signala, isključujući sve ostale koliko je moguće. Tako svaka fokusirajuća tehnika, kao što je mantra-joga, kontrola disanja, zapevavanje, obrtanje ili ples služi da usmeri svest u jednu žihu. Ovo ima posebno dejstvo na region moždanog stabla nazvan "retikularna formacija". Ova oblast je neka vrsta cenzora – koji odlučuje koji čulne uplive će preneti višim centrima. Tako će ona, na primer, obezbediti da osobu koja spava ne bude poznati zvuci, ali dozvoliti da je probudi nov, nepoznat zvuk.

Kako retikularna formacija određuje prijem podataka kori velikog mozga, jedan nepromenjeni dolazni signal služi da "priguši" aktivnost ove formacije. Ovo potom inhibira aktivnost moždane kore, fokusirajući svest na predmet koncentracije. Kao posledica ovog prigušenja dolazi "visoki

nivo nervne koherencije", kako je to rekao Karl Pribram. Jedna od hipoteza kaže da neaktivnost u mozgu, kao rezultat navikavajuće reakcije, smanjuje količinu moždane "buke", to jest nekoherentne nervne signale. Obrasci koji su inače međusobno nerazlučivi, postaju čisti u svesti, tako da smo svesniji sveta oko nas i opažamo suptilnije aspekte stvarnosti.

Obrnuto, što je moždana kora stimulisanija, stvara se više buke u nervnim šemama, i naša svest o okolini je uža.

Ipak, neke magičke vežbe ne pokušavaju da fokusiraju svest ka jednoj tački, već da je prošire do tačke kada je pojedinac konstantno svestan kompletnog polja iskustva – kako unutrašnjeg tako i spoljnog. Primeri ovog su Vipasana u Tantrici, Pažnja u Zenu, ili Gurđijevljeva (Gurdjieff) tehnika Samopodsećanja. Ispitivanja ovih vežbi pokazuju da napredni praktičari ne postaju "naviknuti" na okolne zvuke i zadržavaju punu svesnost o automatskim radnjama. Ovakve tehnike su generalno poznate kao Metanoja – učenje gledanja na svet na drugačiji način. Izgleda da promene u nervnom šablonu koje ovi procesi proizvode služe "odvikavanju" retikularne formacije od reakcije na pobude. Tako, posle meditacije, svet izgleda svetliji ili noviji, jer je tempo nervnih impulsa, koji je osnova svesnog opažanja, prvo prigušen, zatim opet podstaknut, tako da oni "okidaju" brže nego standardno.

Fizičar Dejvid Bom (David Bohm) veruje da, ako bismo pokušali da zamislimo Holistički, umesto fragmentiranog univerzuma, i naši mozgovi bi počeli da rade na sličan način i odatle bi proistekla "uređena akcija" prema celini. Ovo je svakako slučaj, prema mom saznanju, učenja kroz iskustvo da živimo u **MAGIČNOM** svetu.

O ludilu i mističnim putovanjima

Rad anti-psihijataru kao što su Dejvid Kuper (David Cooper) i R.D. Lejn (Laing) je popularizovao mišljenje da je kompleksni sindrom poznat kao šizofrenija u mnogo čemu sličan mističnom putovanju, blisko povezan sa unutrašnjim putovanjima koje preduzimaju šamani i heroji sveopštih kulturoloških mitova. Ipak, jedno je jasno – dok je šaman ili inicijant aktivni, neustrašivi, činilac – ovo retko važi za pojedinca u stezi šizofrenije.

Kao i inicirani, šizofrenici često opisuju osećanja gubitka kontrole nad okolinom, gubitka granica ega i osećaj "različitosti". Većina, izgleda, ne može da razluči smislene signale okoline i opisuje osećanja preplavljenosti dešavanjima oko njih. Postoji mnogo teorija o uzrocima šizofrenije, od čisto genetskih do čisto socijalnih objašnjenja.

Gledano iz neurološke perspektive, oblik terapije nazvan Čulna Integracija doveo je do zanimljivih špekulacija o prirodi transcendentnog iskustva. Istraživanja u poslednjoj dekadi su ukazala da su neki od problema šizofrenog stanja vezani sa procesom izbora informacija - biranja koji je signal važan. Ovo se dešava zahvaljujući nepravilnom funkcionisanju oblasti moždanog stabla zvanog "vestibularna jezgra", koja je opet povezana sa retikularnom formacijom. Ova jezgra integrišu informacije iz različitih čula, pa ako postoji problem na ovom nivou podmoždanog procesiranja, on će se iskazati kao neka vrsta zbrke na svesnom nivou. Uzrok ovom neurološkom nedostatku može biti genetska anomalija, koja vodi netipičnom razvoju mozga, ili reakcija na stres.

Neki naučnici misle da je ova podmoždana aktivnost, koja navodi informaciju koja postaje deo svesnog sadržaja, ključ za

Fil Hajn

izmenjeno stanje svesti. Pretpostavlja se da su ova stanja programirana na genetskom nivou, ali da individualni doživljaji određuju da li će se program ispoljiti kao evolutivno iskustvo (vodeći ka većoj sposobnosti preživljavanja) ili kao "pad sistema".

Prosvetljenje

"Iluminacija... inspiracija, prosvetljenje i oslobođenje kao rezultat uspeha ovih (gnostičkih) metoda."

Pit Kerol, Liber Null

Prosvetljenje je žarko željeni cilj zbog kojeg hiljade ljudi širom sveta upotrebljavaju različite psihotehnologije i razvijaju sopstvene psihokosmose. Prosvetljenje je takođe povezivano sa LSD-om i sličnim drogama i, možda najčudnije od svega, može se desiti naizgled spontano, ljudima koji ne znaju šta je niti ga očekuju.

Šta karakteriše doživljaj prosvetljenja? Nona Kokshed (Coxhead), istraživač "blaženih stanja" navodi kao glavne karakteristike:

1. jedinstvo – iščezavanje podele ja-drugi
2. prevazilaženje vremena i prostora kao ograničenja poimanju
3. pozitivne osećaje
4. osećaj božanskog prisustva
5. osećaj izvesnosti – stvarnosti doživljaja
6. paradoksalne uvide
7. prolaznost doživljaja
8. promenu stava iponašanja kao ishod

U neorološkim terminima, ovakvi doživljaji predstavljaju reorganizaciju aktivnosti u mozgu kao sistemu. Ukidanje ego-granice i uključivanje svih čula nagoveštava uticaj na retikularnu formaciju, čime su inhibirani moždani procesi koji inače daju osećaj ukorenjenosti u prostor-vremenu. Osećaj "plutanja" koji se često povezuje sa astralnom projekcijom i sličnim fenomenima ukazuje da se limbički sistem moždanog stabla (koji procesira informacije o mestu tela u prostoru) takođe neobično ponaša.

Kakvi su plodovi ovog iskustva – uvidi, shvatanja i poruke koje prosvetljeni donosi nazad sa sobom? Evolucija svesti ovim putem bi mogla da predstavlja važan program preživljavanja – način saznavanja izvan date informacije – put da se nauči kako izmeniti ljudski biosistem preko okoline. Prigonjinova (Ilija Prigonjin) teorija "rasipajućih struktura" pokazuje da sama nestabilnost otvorenih sistema omogućava njihovu transformaciju. Osnova ove ideje je da protok energije kroz sistem izaziva fluktuacije u njemu. Ove fluktuacije, ako dostignu kritičan nivo (tačku ivice katastrofe), ulaze u nove interakcije, sve do stvaranja nove celine. Sistem se zatim reorganizuje u "viši poredak" koji je integrisaniji od prethodnog sistema i traži veću količinu energije da se održi, bivajući podložan daljim transformacijama. Ovo se može primeniti i na neurološku evoluciju, upotrebom psihotehnologije (antičke ili savremene) kao alata za promenu. Osnovne etape ovog procesa bi bile:

1. promena
2. kriza
3. prevazilaženje
4. transformacija
5. predispozicija za dalju promenu

Uslovni refleks

Kako istraživanja novih haotičkih nauka počinju da razjedaju temelje post-njutnovske stvarnosti, tako i sve discipline bazirane na tom pogledu na svet moraju biti preispitane. Dolazi do revolucije u naukama, kako prelaz sa redukcionističkog na integracionistički pogled dobija zamah. Takođe raste saznanje o revoluciji svesti koja se dešava.

Fragmentacija zapadne kulture pokazuje koliko jasno "zavadi pa vladaj" deluje u svim aspektima našeg iskustva. Naša kultura je duboko egocentrična – prizemno ponašanje primata s oruđem. "Mi bolji - vi gori" petlja u ponašanju dominira našim međusobnim, kao i odnosima s drugim vrstama, a takođe stoji u korenu pojmova slobodne volje i spiritualnosti.

Na pragu novog veka, prelaz od religije ka nauci kao dominantnoj ideji određivanja stvarnosti, razotkriva činjenicu da je nama primatima neophodna ontološka dimenzija dejstva, da se osećamo sigurnim u svetu koji nam deluje sve neprijateljskiji. Prostor oslobođen padom uticaja religije, brzo je popunjen kultovima psihe – psihoanalizom, kao i raznim mističkim / magičkim kultovima. Oni su obezbedili udobno utočište napredujućoj srednjoj klasi. Prosvetljenje je pretvoreno u još jedan statusni simbol. Ovaj stav je postao izrazito rasprostranjen poslenjih par dekada. Magika koja je prihvatljiva masi gubi svoju moć preobražavanja, postajući potpora za status quo. Svakako istražujte svoje "unutrašnje svetove", ali ne mutite vodu. Evolucija je podređena sigurnosti. U svetu gusenica, leptir je opasan neprijatelj održavanju postojećeg stanja.

Ego

Koncept Ega, izrastao iz psihoanalitičkih kultova i čvrsto ugrađen u opšte iskustvo, služi održavanju razdvojenosti tela i duha, koje je usađeno u naše poimanje. Veliki deo takozvanog Nju Ejdž mišljenja bavi se uklanjanjem ili prevazilaženjem ega, iza kojeg, kaže se, stoji Više Ja. Fikcija višeg / nižeg sopstva održava jaz između "spiritualnosti" i svakodnevnog iskustva. Lično sam bliži ideji da je svako od nas mnoštvo sopstava ili, kako kaže Tantra, jogunasto klupko Šaktija (kompleksa želja) u interakciji (ali ne svi odjednom) sa Šivom (ili Kiom), božanskom iskrom svesti. Drugi koristan koncept predstavlja prelaz iz stanja Egocentričnosti u stanje Egzocentričnosti. U prvom stanju, sopstvo se održava odbijajući sve što ono nije, bivajući razdvojeno od drugih. U drugom, sopstvo se stalno obnavlja (i menja) kroz proces interakcije sa drugima.

Kako je gore pokazano, razne psihotehnoške veštine, kao što je magika, proizvode različite promene u nervnom sistemu – kao osnovu izmenjenih stanja svesti i ubrzanog saznanja. Jedno od najstarijih (i najkontroverznijih) sredstava za izazivanje ovih stanja je upotreba droga. Upotreba, od strane "primitivnih" kultura, agenasa kao što su Meskalin ili Pejotl, je dugo bila predmet zanimanja nauke, dok je rast interesovanja za droge na zapadu praćen represijom i kriminalizacijom. Droge koje su, istorijski, bile pod kontrolom vlastodržaca su dozvoljeni duvan, alkohol, barbiturati – prihvatljivi potrošački izbor.

Bilo bi naivno potceniti uticaj droga na Zapadnu magiku, pa opet ima puno moralisanja o tome i insistiranja da njima izazvana izmenjena stanja svesti nisu vredna kao drugi načini. Istraživanja o upotrebi (i zloupotrebi) psihotropskih agenasa

Fil Hajn

pokazuju da korisnici doživljavaju iste efekte kao kod prosvetljenja izazvanog drugim tehnikama. Ipak, jedan američki istraživač – V.N. Panke (W.N. Pankhe) primećuje da najteži deo posla dolazi posle iskustva, u naporu da se ono integriše sa svakodnevnim životom. Pogledajte, na primer, broj žrtava esida koje završavaju kao ponovo-rođeni hrišćani. LSD je, na kraju krajeva, istraživala CIA pedesetih godina, kao moguće sredstvo za "ispiranje" mozga. Ako vas interesuje neko od modernih istraživanja o prosvetljenju upotrebom psihotropika, pogledajte radove Stanislava Grofa.

Preporučena literatura

- Thundersqueak (Tanderskvik)* - Angerford & Lea (Engerford i Li)
Magick (Magika), The Book of Lies (Knjiga Laži) - Aleister Crowley
Liber Null, Psychonaut (Psihonaut), Liber Kaos - Pete Carroll (Piter Kerol)
The Book of Results (Knjiga Rezultata) - Ray Sherwin (Rej Šervin)
Cosmic Trigger (Kosmički okidač) - Robert Anton Wilson (Vilson)
Illuminatus! (Illuminati!) - Robert Anton Wilson & Robert Shea (Vilson i Šej)
Principia Discordia - Malaclypse the Younger (Malaklips Mladi)
The Hunting of the Snark (Lov na Snarka) - Lewis Carroll (Luis Kerol)
The Book of Pleasure (Knjiga Uživanja) - Austin Osman Spare
Liber Cyber - Charlie Brewster (Čarli Bruster)
Metamagical Themas (Metamagičke teme) - D. R. Hofstadter (Hofštater)
Tantra Magick (Tantra Magika) - Mandrake of Oxford (Mandrak od Oksforda)
IMPRO - Keith Johnstone (Kit Džonston)
Practical Sigil Magick (praktična Magika Sigila)
Secrets of the German Sex-Magicians (Tajne nemačkih seksualnih magičara) - Fra. U.D.
Chaos Servitors: A User Guide (Haotički Servitori: uputstvo za upotrebu) - Phil Hine (Fil Hajn)
The Spirit of Shamanism (Duh Šamanizma) - Roger Walsh (Rodžer Volš)
Escape Attempts (Pokušaji bekstva) - Stan Cohen & Laurie Taylor (Sten Koen i Leri Tejlor)
Chaos (Haos) - James Gleick (Džejms Glik)
SSOTBME - Ramsay Dukes (Remzi Djuks)
Azoetia - Andrew D. Chumbley (Endrju D. Čambli)
Stealing the Fire from Heaven (Krađa nebeske vatre) - Stephen Mace (Stiven Mejs)

Fil Hajn

Od istog autora:

PRIME CHAOS (*Primarni Haos*)
u izdanju Chaos International Publications
BM Sorcery, London WC1N 3XX, UK.

CONDENSED CHAOS (*Kondenzovani Haos*)
u izdanju New Falcon Publications
1739 East Broadway Rd, Suite 1-277, Tempe, AZ 85282, USA.

THE PSEUDONOMICON (*Pseudonomikon* - drugo, izmenjeno izdanje) u izdanju Dagon Productions, PO Box 17995, Irvine, CA 92713, USA.

Izbor eseja Fila Hajna i ostalih možete naći na adresi:

Chaos Matrix - <http://www.sonic.net/~fenwick/>

Kontaktirajte Fila Hajna na:
BM COYOTE
London WC1N 3XX, UK

a5e@ndirect.co.uk

Verzija 1.3 - Adobe PDF
format.

